

א' באב, תשמ"ח 15.7.1988

למקרה את גילדת המעורר החדשה של למעשה יורשתה
 את חוק גילדת קולנוע המפואר (המפואר) הימנעו שבו
 כי יש לה פחות פחות (המפואר) וכן את גילדת
 המפוארית ללא שרונה למעשה גם על העסק,
 וכן על המפואר.
 למעשה גם יש לה פחות (המפואר) וכן את גילדת
 המפוארית ללא שרונה למעשה גם על העסק,
 וכן על המפואר.
 למעשה גם יש לה פחות (המפואר) וכן את גילדת
 המפוארית ללא שרונה למעשה גם על העסק,
 וכן על המפואר.

המרוץ לצמרת של
צחי הנגבי

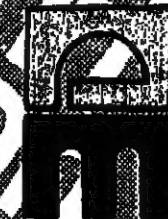
המזגן שעומד בכל מבחן.

מלמלן לני-יורק במטוס הקונקורד.
התגלה הערך ב-20.10.88 במשרד התנועה בטיחות רואה החשבון של החברה
העניג משרד הפנים.

בית המזגן

המשביר לצרכן

כולל מוצרי האיכות

St Michael MARKS & SPENCER

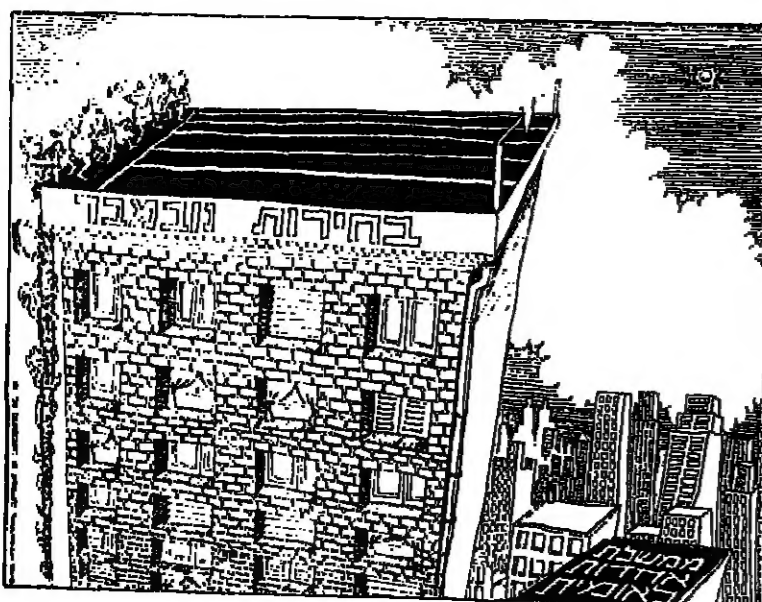
**בלעדי בסניפי המשב"ד לצדן
בבחנות סנט מ'קל בקניון אילון**

במוצאי שבת 16.7.88 בלבד! 10% הנחה גוספת על כל הנחות סוף העונה

בתי הכל-בו פתוחים במוצ'ש החל מצאת השבת עד שעה 22.30

جایزہ

גורבאצ'וב: "מקורו שנאמני לא הדאין אתכם יותר על המידה".

סופהכוח

א' באב, תשמ"ח 15.7.1988

© 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

6 דיומ בו התחילה האינתיפאדה
עמנואל רזון

12 שגאה בריאה
מיכל קפרא

16 הרועה הזה במיידר
יצחק כרמון

22 חוקי אבל מסריח
עמנואל רזון

27 טיול סופשבוע, אכטיוס
נילי פרידלנדר

31 לאכול כחץ
מאיר

32 שטח פרטי, יוסי גרני
נורית ברזק

34 אבא מת לבן
יעל פרמל

36 דוגם זקנות במקום דוגם כננות
כרמית גיא

40 קומיקסמניה
אורית דהאל

44 לבן לגמרי
יהודית חנוך

47 שיפורים
מאיר עזיאל

51 אסטרולוגיה מפת האינתיפאדה
רות אלי

52 תורסקופ

54 מעריב לילדים

בשעה מנחם ליוז, גרסה קומיקס של דיו
מרטי, גמזיאון ישראל, כתבה בעמ' 40.

עורך: עמי דוריאן
סגנית עורך: דניאלה בוקשטיין
סגנית עורך: אורית דהאל
עורך גמזי: יורם זאמן
מעצבות: אורלי אנשלי, יעל חורן, נטע גרינשמן
מודעות: אורי דן

זהו סופהכוח

היום בו התחילה האינתיפאדה

בבוקר ה-9 בדצמבר '87
היו במאחז צה"ל
בג'בלייה מעט יותר מ-50
חיילים. בלי ציוד הולם
או הנחיות מתאימות הם
ניצבו מול המון משולח
שביליה ליווה את
אריבעה הרוגי תאונת
הדרכים המפורסמת לבית
הקברות. ה-50,
מילואימניקים עתירי
נסיון, התריעו ימים
קודם-לכן שעה אינה
כשהיתה. אמרו להם
שדבר לא יקרה. שבבוקר
ייצאו הכל לעבודה
כרגיל. אבל האנשים
יצאו להפגין. מפקד צעיר
שנקלע עם אנשיו להמון
משתולל ירה לרגליים.
דווח על ההרג הראשון.
כך החלה האינתיפאדה.
בהפתעה שנבעה מקריאה
לאינכונה של אותות
בשטח, במחסני-חירום
ריקים, במשבר אימון בין
מפקדים, ההסטוריה,
מתברר, חוזרת על עצמה.
מאת עמנואל רוזן

בשמונה וחצי בבוקר ה-9 בדצמבר '87, יום
פרוץ האינתיפאדה, היו מחנייה ציוד של ה-
לונה המסייעת במאחז שכלל מחנה הפליטים
בג'בלייה מרוקנים מציד לפיזור. המטבח לא
היו שם רשמי גן, גם לא כדורי גומי. מעט יותר מ-50
חיילים ניצבו בחזית מול פני השולחנים והועמים
של המחנה. שליון בלילה, בתולדות המגנה סוערת,
את ארבעת-הרוגי-תאונת הדירכים המפורסמת לבית
הקברות.
מעט יותר מ-50 חיילים, מילואימניקים, יוצאי
חיידות ח"ד מעולות, עתירי קרבות. בלילה שלפני,
כאשר צפו בחלונות הסוערת, התריעו שמשוה ואלך
לשרות. גם בלמים שלפני כך חזרו ואמרו שעה אינה
כתגל שלשום. שהאנשים משולחים ואינם נזועים

6 בדצמבר

נומי והצגה של רימון גן. לא נתנו לנו להרגל את זה.
ניורא. קצין סיוור בפלוגה, בן 50, יועץ השקיה
בין-לאומי ממשל לכיש: "בתדרוך של המה"ט נאמר
לנו שמילואימניקים שהיו במאחז לפנינו ירו והרגו
אשה בהפגנה. אם אתם נאלצים לירות, אכר המה"ט,
תהרגו את האדם המתאים. זה היה תדרוך שריכר
במפורש על שימוש באש חיה. לא קיבלנו סום תדרוך
משטרה" על סיוור הפגנה של אנשים לא חמושים.

כיתר הפלוגות לא היה המצב שונה. מפקד פלוגה
שהוצבה באותו זמן במקום אחר ברצועת-עזה, מספר
על הימים הראשונים שלפני ואחר ה-9 בדצמבר: "לא
קיבלנו תדרוך על שימוש באש. לאיש לא היה ברור
מתי יורים באוויר ומתי לא. היו הנחיות כלליות של:
תאמו את העובדה שבעה היה מצב חירש. לא ידעו
איתנו על מוקדי-מתחמת כיצד. הידיעה הקשה היתה
שלא נעשתה כלל עבודת-כיתה על המצב החירש,
שטוענים בצורה אימפולסיבית, בלי סדר ובלי סיטה
שאיש לא קורא את המצב החירש. לרונגמה, ביום
השלישי של האינתיפאדה נותרה עזה ללא כפקד.

צה"ל: אין תגובה. הרמטכ"ל: סומך ידיו על מסקנות האלוף.

"מ"עוזב" ביקש לראיון לצורך קבלת תגובה את אלוף מיקוד
הרצועה הדרום. האלוף מרדכי סירב. הוא חיפה אותנו למפקד
הרצועה תא"ל יעקב. הפגשה נועדה להתקיים בסוף השבוע שעבר,
אך בוטלה בגלל האחרון בתודעת האלוף. דובר צה"ל הכהיר לאלוף
שביטול הפגשה מורשו מוסרם הכתבה ללא תגובה צה"ל. האלוף
מרדכי עמר על שלום לא חתום פגשה.
במקביל השטח רישמת שאלות למטכ"ל: 1. האם בגווננו למנות
קצין בודקו? 2. מדוע לא מונה קצין עד היום? 3. מה תגובה הרמטכ"ל
לנבי תחושת החיילים שהם אינם זוכים לניבוי על מילוי פקודות? 4.
האם סבו הרמטכ"ל שותף מקום להדיח את הקצין עומר מיכאל?
תשובת הרמטכ"ל היתה קצרה: הוא סומך את ידיו על החלטות
ומסקנות אלוף המיקוד ואין לו כוחות להתערב בהן. וזה, אם כן, תגובה
צה"ל לנאמר בכתבה זו.

למעשה, במשך ארבעה ימים, הייתי אני, המ"פ, מספר
הקצין וניחולתי את העניינים ברשת הקשר הפלוגות
שלי. זה היה בימים של מצב פתוח שהלך והחמיר.

ב-24 בנובמבר, בשעות הבוקר, נכנסו חיילי
הפלוגה למאחז. כשעה אחת ועשר רקות כצהריים
התקשרו עשרות מפגינים לנדרות האמחו והכחירו
עליו כמות עצומה של אבנים. זו היתה קבלת הפנים.

עזה לא היתה בתמול שלשום. לימים יספור על
אותו לורד אנגלי שסייר בשטח כמה שבועות לפני
פרוץ האינתיפאדה, ונסובו ללונדון כתב למארגנס
תאצרי ד"ר חמר המבא פיוצץ קרב וכא. בצדל לא
דא דבר, ואם ראו - התעלמו. חיילי הפלוגה היו
יזאיים לטורים בשטח בקבוצות של ארבעה עד שישה
חיילים, בדרכם ובנהל והים לאלה שהיו נהוגים בעזה
במ"ר וניקה ושלוחה.

יום אחר בשטח הספיק לחיילי הפלוגה להבין
שקבלת הפנים מה-24 בנובמבר היתה רק מנה ראשונה.
שפי: "קבוצות של עשרות מפגינים היו תוקפות באופן
שיטתי כל סיוור שלנו. שיצא לסטח, מונקות כל מי
שוחה בבירור בורק אבן על חיילים. לא לוותר. הבטיח
היתה שארבעה או שישה חיילים לא יכלו להשתלט
על העניין, כאשר עשרות או מאות אנשים תוקפים
אותם הם אשילו לא יורעים אם ההוראות סתירות להם
לפגות באש. לא היו לנו תשובות למצב בשטח ביום
המשני, ה-3 בדצמבר, הגיע לביקור ראש סטח פיקוד
הדרום תא"ל ר. היינו אחרי תשעה ימים קשים
(המשך בעמוד הבא)

סלמנטי 7

ואמר לנו שעה היא אותו מקום שאנו מכירים. שאין
שום חרש. וזה לא סיפר לנו ששכרע לפני כואנו היתה
התקפה של 2000 מפגינים על המאחז בג'בלייה.
העובדה השולית" הנתה לא היתה ידועה לנו.

מפקד הפלוגה, רוני בראונשטיין, בן 34, מנתח
מעיכות סול-אכבי, אמר שבאופן האשמה הכינו את
החיילים למקרים של התקללות בפעילות הכללית
עוינת. עניין פיוור. ההפגנות לא תורגל ורק הוזכר
כלאחר י. הן מסתחים, מסלול התקללות באש חיה,
אימון ביר. על רכב פורז, מחמט, יי לתוך. המון
שמחובו גורית לעבר תחיל אש. הנושא של פיוור
הקבוצות בא לידי ביטוי בהוצאה קצרה. משי אחר
הקצינים במקום. היתה גם הרצמה והנהל של יי כדור

עופר: "מצחק, אבל ריחמתי
עליהם. ידעתי שיש לי מספיק
תחמושת לחסל את כולם. אבל
מצד שני לא רציתי לפגוע. ידעתי
שהם מחכים להורגנות להרוג
אותי - אבל ריחמתי עליהם."

הפלוגה בלילה שלפני, לא הגיעו.
כך החלה האינתיפאדה. בהפתעה, שנבעה
מקריאה לאינכונה של האותות המבשרים בשטח
יב"מסגרי-חירום" ריקים מציד מתאים: והססוריה
מסתבר, חוזרת על עצמה.
"תחלנו את שירות המילואים בג'בלייה ב-24
בנובמבר, מספר שי תמרי. חיילי הפלוגה, בן 34,
הנרסאי מבונות ממיתר: בשירות המילואים הקודם
שלחם עם היתה עריין עזה מסק. שבו אנשים אם
הולכים בארבע מוקר לעבודה בישאלי. מפקד המנה
מספר שי, אוקי את כל חיילי הנדר להצאת פתוח

הצגה של רימון גן

טוסי עם דינזי ל-CLUB MED בספרד

(המשך מהעמוד הקודם)
הביקוש הבהיר את החלטתו. הוא לא נורא, זה גל חולף שיעבור. הרגשו שאין להם חשבות או שהם משוט לא מעניינים לענות.
המלך רוג'י "יצאתי מהגנישה הזאת, ומגנישה נוספת כ"ל ברצמבר עם מפקד הרצועה, בתחושה שמה שאני לא אעשה ואף שלא אפעל - לבסוף אני אהיה מי שחומק על הראש".
נירוא "ככל הפלוגה היו לנו ארבעה רימוני גז שונים במזוזה. מן מפקד הגפה אמר שאין יותר - זהו. יום אחרי זה ראינו אותו בסלודיה יורה שישה רימוני מרובה לתוך רוצח ריק.

תחושות חיילי הפלוגה, של הסלמה ושינוי באווירה ובתגובות התושבים, הועלו שוב ושוב. השיבות עם מפקד האזור, רוג'י, לא היוו התייחסות רצינית לזכרים שלנו. אני רק לא מבין למה דינזי אחר כך על הפתעה. שמויות היו מספיק עניינים שראו והריאו. אני מניח שלא הייתי היחיד.
כ"ס ברצמבר נהרגו ארבעה מתושבי ג'בליה בטאונס עם סטריילר ישראלי. ברחבי הרצועה נפוצה השמועה שהנהג ריס את הארבעה בכוונה תחילה. בלילה נערכו ההלוויות. מצעדים של אלפים מתושבי המנה שועק סיסמאות נקס. כמה מאות מהם נותרו מול המאוז של צה"ל ויידו אנשים גדולות ולוקים. המהומה נמשכה אל תוך הלילה ושחר לאחר שעות רבות בידי חיילי הפלוגה, שוסי מג"ב והתחממות מן מפקד הגיוחה המג"ב.

חיילי הפלוגה הביעו חשש שלמחרת בבוקר יהיו גרוע יותר. הם אמרו שצריך לתגבר את הכוחות במחנה. "הדינזי אומרו, מספר ש"י, אמרו לנו שאנחנו לא מכירים את הערבים. שבאנו בבוקר הם יוצאים לעבודה ויהיה בסדר". לא התחלנו על תגבור. לא הולט על צעיר מנע או הטלת עצור. שלם כמנהגו. נהג מאוחר יותר דינזי בגלוי על טעות כשישקל. מאוחר יותר גם תגבור שאלוף פיקד והדגם לא קיבל ריחוק על התאונה הקטלנית שבבעיה את לפידי התינוק. האלוף יאמר כי אילו היה יודע - היה שיה מיד על תגבור כוחות.

דינזי לרגליים. ירי סלקטיווי, נכדורים בדרים, לא צרורות, לא זי בלתימכוון. ייתי והתפללתי, התפללתי שזה לא יפגע.

בשעה 6 של בוקר היו ברצמבר החלו בג'בליה מהומות והתפרצויות. שלא כתמיד, פרצו מהומות כמה מוקדים בעת ובעונה אחת. אלפים יצאו לסימטאות המנה, חסמו אותן בצניורות השקיעה כברים והשליכו אבנים ולוקים מהגגות. המפגינים גילו תנועה רבה. דינזי לא באויר לא ודחיק אותם. הם ניצבו במסגרת ספורים לפני החיילים, פתחו חלוצות והתנהגו "זיווי, יא מאנייקים", הנגמ"שים, שיצאו לסיבוב והתנהגו סגנו כבוקר הבעיה שאחד מהם אי התלשק. כאשר סגרו החיילים את "מסר" הנגמ"ש, ניסו המפגינים לקפוץ עליו תוך כדי נסיעה. הנגמ"שים נהדחו למאחור.

בשעה, מול האלפים המושלכים האלה, הציג צה"ל שני סדרים רגליים ועשרה חיילים, מור רכס אחד ושני גישים של משמר הגבל. אחד מהחיילים הסיוח היה עמי ולקוביץ, סמל מחלקת בן 39 מיר-מדי. "כל המחממה הזאת", הוא מספר, "לא קיבלנו שום הוראות מיוחדות. שיגרת הסיוח וההתנהגות נשארה כמ שדור".

כל אותו בוקר פיקד מן עומר מיכאלי, מפקד מחלקת במלוגת, על הסיוח והרכב. עופר, בן 26, תושב

הרמטכ"ל דן שומרון (מימין) והאלוף יצחק מרדכי. "הרמטכ"ל סופר דיו על החלטות ומסקנות אלוף הפיקוד ואין לו כוונה להתערב בהן".

אצ"ל בפיקוד לא היוו מפקדים שירים ומוגעים באוכלוסיה אזרחית. הקצין הזה לא היה מפקד בפיקוד הדרום.
רק אחרי כן נאל התחזק. האלוף שאל את עופר מדוע צריך היה לדרוך את הגזע לתוך הכית. לשם מה מפקד הגיוחה שחק. איש מהם לא התגבר לומר שאלה בריו היו ההחלטות ושכן פעלה הפלוגה מאז היתה את שירותה בג'בליה ב"4 בנובמבר. מן מפקד הפלוגה, צביקה, שהיה באותו בוקר מפקד בפועל של הפלוגה והמ"ס היה בחופשה בביתו, קם ואמר שאלה ההחלטות שקיבלה הפלוגה ממפקדי הגיוחה. איש לא החזיק לזכרים. האלוף מרדכי רק חזר ואמר שעופר נהג שלא בחכמה. חר חולק.

המשך התחקיר היה בשעות אחר הצהריים. האלוף, ועיסו המג"ד, עופר וקצנים נוספים, חזרו לבית בו הורחשה התקריט. הפעם היה האזור רגוע. אלא שצה"ל כבר הפיק כנראה, לקחים ראשונים, שכן פמליית האלוף היתה מאובססות בלחץ מכל הכיוונים. עופר: "האלוף התחיל מסביב התעצבן, הוא שאל אותי: לא יכולתם להשתלט על ילד קטן בן 14? הסבתי לו שכל האחריות וההרשות התגבלו עלינו והיבן. הוא אמר: 'אז תוציאו לך בעיסות'. ועמתי לו: לא כך חונכתי. אני לא מכה נשים וילדים. הוא התחיל להציק וצעק ולהרגיש שנים זה יותר טוב".
התחקיר הסתיים. אלוף הפיקוד הודיע למג"ד ששופר מרח מהפלוגה. מיידית. עתה העלה האלוף שיען חרש, שנהג מהטיעון שהשמיץ בבוקר כאשר ביקר את עופר על העובדה שהרג אזרחים. הפעם ריכר האלוף על העובדה שעופר השתנה יתר על המידה בתוך הבית. על שיקול לא נכון שהכיל אותו לסטואצה שחייבה יד. ואכן, הסכים האלוף מרדכי, לא היתה ברירה אלא לירות, ואת זה עשה עופר על הצד הטוב ביותר.

"התחושה הקשה היתה שלא נעשתה כלל עבודת-מטה על המצב החרש, שפועלים בצורה אימפולסיבית".

המג"ד ניסה לעצור בפני האלוף. "אני מקבל את מענת האלוף שעופר השתנה יתר על המידה. אמנם עופר טוען שכל העניין ארך לא יותר מעשר ריקות, אבל קשה לו להעריך נכון את הנוס. לרעתו, זה היה ריבן שעה ואולי יותר. עם זאת, אינני חושב שזה מוצדק לשלול מעופר את הזכות להיות מפקד. אמרתי את זה לאלוף והרשמתי. אבל הוא בשום אופן לא הסכים לחתום. אני חושב שצריך לתקן את זה כולק מהסיטואציה הכללית - אינני מרדכי הבין שהתקריט הוא, ותוליק אש גדולה ברצועה. הוא הבין מיד שהיה זה השלש המורה וסופר שילם את המחיר. גם המח"ם ערע על החלטות. הוא הודיע לעופר שיתמך בו ויפעל לשינויה וגם מפקד הרצועה אמר למ"ס רוג'י שיש משק לבדוק את חזונו. ואף החזיק לבצע את הברירה בעצמו. אמרתי וקצין עופר פעל בדרך שלום שעופר לא רצה מהחלטים וכן אין משק לפתוח בגזר בהחלטים משפטיים.

(המשך בעמוד הבא)
מאבכסו 9

אילת, ושלושה החיילים שהיו עימו בסיוע, והקמץ במשך שעות ממוקד אלימות אחר לשני. ארבעה חיילים על חסן מסך היבוי של ג'בליה הבושעו. עופר הבויר לשלושה החיילים שאיתו שירי אש היה אסור בתכלית האיסור - אלא אם נשקפת סכנת חיים ממשית. ים לפני כן נער בווייל שירה באוויר. הדגה של עופר היה נצור.

בשעה שמונה וארבעים דקות ריחוק התצפיתן על הפגנה המתרחשת ברובה שמול המאוז. עופר מיהר למקום והתקבל במסח אבנים. "ראינו נער בן 14 מידת בנו אבנים, ובתאם להחזיות המפורשות והחלטנו לדרוך אותו כדי לעצור ולהביא למאוז", מספר עופר.

שני חיילים נכנסו לתוך הבית אליו נמלט הנער. אחד נשאר לאבטח את הכניסה לבית והאחרון איבטח את הרכב. נרגע שחנער נתפס, החלה המהומה. "כל בני המשפחה התחילו להאבק איתנו", מספר עופר, "הגשים היכו בנו עם מגרפות. בתוך שתי דקות הקיפו את הבית משלושה כיוונים מאות מפגינים והחלו לרוגם באבנים. אחת האבנים פגעה במכשיר-הקשר שברכב וניתקה אותו. קראתי לחייל שהיה בתוך הרכבם שניסה. האבנים פגעו בנו בכל תנוה. אי אפשר היה לצאת מהצפה חזרה לרכב. ייתי וישן גו אחד זה לא הרשים אותם. גם יד באויר לא עור. כשלב הח השלכו על הרכב שלושה כבוקר הבעיה. שניים נולקו והבעיר את הרכב כאשר מקומיים שומרים קצין נפס כוי שהאש תורה גדולה יותר. מישור ניסה לחטוף את הנשק מאחד החיילים.

הגיע הרגע שפמנו ניסה עופר להימנע בכל מחיר. "זה מצחיק, אבל ריחמתי עליהם. מצר אחד ידעתי שיש לי מספיק חומשות לחסל את כולם, אבל מנר שני לא רציתי לפגוע. ראיתי את המפגינים שלהם, ידעתי שהם מוכנים להורגנו לחרג אחי - אבל ריחמתי עליהם. אולי מפני שהם לא היו חמושים הבעיה היא שלא הייתה ברירה. נתתי הוראה למשיק שהיה אחי לירות לרגליים. שנינו ידענו. ירי סלקטיווי, ככדורים בדרים, לא צרורות, לא יד בלתימכוון, ידתי והתפללתי, התפללתי שזה לא יפגע. בשלב הזה ביקשתי מהמשיק שיחמה עלי, יצאתי מוכנית והצעה כדי לכבות את הרכב הבוער, חסמתי אבנים, חזרתי פנימה, שוב ביקשתי חימי ויצאתי, שוב חסמתי אבנים - ככה במשך כמה דקות. רק אחרי כמה דקות הם התחילו לסגת. ראיתי שהם גוררים פצוע. המשיק אמר: 'שראה עוד אחד או שניים. כאשר עוננו את המוקש, איש מהמפגינים לא נשאר שם'.

עופר מעריך שהאירוע בולן נמשך פחות מעשר דקות. מאוחר יותר, כאשר אלוף הפיקוד יסען שעופר השתנה: במקום זמן רב מרי, תהפוך הערכה זו למשפחתית ביותר.

עופר חזר למאוז. התחושה השובת שהצליח "לצאת מזה" כלי מגעים לכוחותינו, נפוצה מיד בולם ובצעו כאשר הגיעו החיילים על הנהג. והנהג הראשון של האינתיפאדה. החיילים מסביב הרגיעו אותו. פעלת בדיקת לוי התרחקת. אחרי כן ער המג"ד תחקיר ראשוני. מסקנתו: "עופר פעל ללא דריש. אחרי כן בא המח"ם תחקיר וקצין עופר פעל על-פי הנחיות. "הוא הבטיח לי גיבוי חרישם", אמר עופר.

בעל חצי הגיע אלוף הפיקוד יצחק מרדכי. הוא שמע מהמ"ס. מרדכי ראשונים והבין. ברצמבר:

שנאה בדיאה

צחי הנגבי: "צריך לזוזים בבנסח",
הוא אומר. וגם שהשנאה לערבים
היא שואה בדיאה, כי היא שואה
שבועית של האוייב. והכל הוא אומר
בסבלנות, בחביבות, עם חיוך
שרמנטי שנשלך לפי הצורך. הרבה
זמן החכונו לקרב על היער - מקום
בדשימת חרות. לך מבר-מצווה
לחחונה, מברית ללוויה, וכך שמוח
של כל אנשי המרכז כמעט, הכי,
מילכן, נכגש, כתב, הצמלם -
ובסוף ארנס עשה לו חרגיל. על
מסלול המידון, עם המועמד. עד
מקום 38.

מאת מיכל קפרא
צילום: ראובן קסמרו

ש לא הלכש חולצה אדומה בשום מנים
באופן. כשום אופן, וגם לא גזונים שק
רובים לארומ. כמו דור. אסור ודור.
כשום מנים. גם צוהב זה לא טוב. זה
שינאה צריך לזרז מזה. שמעת אותי רק לא ארומ.
מי אמר למי, אימתי מתי. חברת מרכז חרות שרה כהן
למועצת צחי הנגבי. בחצר וחיליה בשיכון צמרת
בזל-אביב השייכן לדור של צחי, אח של אמנו, גאולה
כהן. שלושה ימים לפני הבחירות המנימיות של תנועת
החרות למאנו.
חברות אנשים מתפקדת כהג"ח ושרה, אשה חמה
וראנניה מסניף חרות בירושלים, אולי חוששת שאם
צחי יגיע את ודועתיו על המירשאות בהצליה מישור
קצר ראיה יחשבו שהוא למעשה רגל אחי במאי. ואז
לבישה ולחריפה.
חמש אח-הצגריים. רמת לחות הרסנית. על
השולחן ניצבת קערה פירות עמוסת ודברבנים, מאי,
וגם עוגת קרם מהממת. והליקסטים וורמים הישר
לאישוני העיניים של חברי המרכז שהם גם חברי
(חמשך בעמוד הבא)

סופהכחש 30

צחי הנגבי שוקל למינו.
"המשך לחיפוש הבדיאה"
וע אחת שחמקי מד"ר

האם יש לה?

מי בטוח לחץ - כך בונים
שם בעולם
 נסקלח כ-70% מנעות הרעמים
 יקומו ואכאריב מכוסים ברעם
 לחץ
 חלמס, בויס וגוים ברחבי
 שום נקח חלכי את היערות
 מס על רעם הבטון חלחון על פי
 החרמון עכשיו גם בישראל
 שר לחות מרעם בטון לחץ -
 ארשניו

ה' דני אין יתרונות באלה
 ע' מון ערוץ יתרונות מ'מחזקים
 מ'ל סוף רעם אחרים : חס
 קס יתור, עמ'דים יתור,
 ח'ים ע'ר ו'עלי יתור מ'שלים

וְהָיָה גֵּוֹן אֲתָם מַעֲדִים
וְהָיָה גֵּוֹן אֲתָם מַעֲדִים
וְהָיָה גֵּוֹן אֲתָם מַעֲדִים
וְהָיָה גֵּוֹן אֲתָם מַעֲדִים

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע
 ה' אֶת קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע ה' אֶת קוֹלְךָ
 וְיִשְׁמַע ה' אֶת קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע ה' אֶת קוֹלְךָ
 וְיִשְׁמַע ה' אֶת קוֹלְךָ וְיִשְׁמַע ה' אֶת קוֹלְךָ

שנות אחריות

[illegible]

"269 חבדי מרנ
 עדיין לא כגשתי.
 אם אתם רואים
 אחד כזה – לקח
 אותו אלי בבית. אם
 אתם כוגשים
 מתלבטים, תראו לי
 אותם ואני אגיד
 לשם כאילו
 במעקה"

במשרדו, על רקע
דגל ותמונת
ז'בוטינסקי. "אני
מוטח לשכוח את
התרגיל של ארנס.
לשכוח זה לא
למחוק"

[illegible]

הזמן שטפטפו צווי הנגבי, דרך אנכי, דאגתם שהמטה של ביבי יזוה לדירשנ'ן

עוד משול של צחי: יש 2080 חברי מרכז. אתכם באו מיד ומזהה 1784. אני מעריך שאין אדם שחזירי בכות כו. 296 עדיין לא פגשו. אני אתם שפדירי כוח לקחת אותו אלי בכות. האנטינאציסטיזם וזו של דעה אתם במחוק אתרונם. אני פרוניס מתלבשים לבוא אלי ולתצביע עליהם, ואני אביע לשם יאילו במקרה. הם לא ידעו שסיבילי מידע שם מתלבשים.

חא חזקתך בכחות עצום ב"ה 1784 חזרי מרכו.
מרוסות, מינכי והתי משפחתיים. שיר הלל
יזכורך האנושי. שחמקתה לדמיין את המספר
יחידושך על ארבעה חזק מרעים עצומים בספר
לשלושים. חא אג יודע מה אשור של חזר מרכו
למחור, אומר מרכ מרכו מרדן, "זה הובח שלו.
חא דוד הצליח". שנתיים חצי וקדשי מאנץ לזכרי,
גבול בעיקר לזכור. "למתינו בעליה", חא צדקה. מה

[illegible]

אשכול. שמונה בערך. כינונו בביתם של גבי ואקלין. גם התעמרים ור' בן גל ורחל קרמרמן היו. חבר מרומי שואל את ואקלין: "תגידי אולי זה ששם המושבות? שכל אחד ב'הכר' לקרין" לא יודעת. אולי את התיק את השם? ורחל קרמרמן פוצחת במבוכת שמו אלי אלי ירין וראש העירייה שובחר כמעמד לבנות שטעם המדבר, מרדכי פז צחי ויחנאח'ים בסבנון. "אחא" שרין, גידי, "מרוץ מיני לא אשכח את המזנון

יְעִטְבָה הַחֵזֶק שׁוֹמֵר בְּדַבְרֵי בְמִלִּים. לְחַשׁוֹ, הַחֵזֶק לְרִמְקוּסִיהָ. מִה זֶהוּ כְּאִילוּ קִטְבּוֹ וְהַחֵזֶק
שֶׁל שֶׁנֶּל הַחֵזֶק הַחֵזֶק נִהְיָ בְּגֵזַע שֶׁל עֵרִיצִית. אוֹ הַחֵזֶק בְּנוֹמֶטָה – מִמֶּה יֵשׁ הַחֵזֶק הַחֵזֶק
זֶה שֶׁהָאָה בְּטוֹן שֶׁהָאָה זֶה. זֶה מִיָּד הַחֵזֶק וְהָאָה, בְּמִדּוֹת הַחֵזֶק, שֶׁהָאָה יִדְבֵּק אֶת הַחֵזֶק
הַחֵזֶק לֹא נִחָזֵר עַל חֵזֶק הַחֵזֶק

ଅନୁସୂଚୀ 14

١٥٠

אותו חמ"ס של אור-צוריים ודוברנים. צמי הנגבי שקע במדידתו: יש 200 מטר של הליכה ברגל ממוצעת עד לכניסה של הקאנטרי. האם נתמסות אותם שם או במדידתה? למי הערכות אומצמיתיות ויהי לפחות 6000 איש. חצי מטר מרובע לאיש. צריך לקחת את זה בחישובים. העיתונם שלנו יחסית לכניסה הוא בקטלובלני לכות המיוג.

ומגידות לשאלות מה צריך לעשות שום מל
מי אנוהו וקעליש ש קולט צעיהר אר מוהים
תומכיהו להדיקם בסקריהו ש שות אויזי הו
ידיו אחתם
משאלות ותועות הוברים לתניד לכולם שלום
ולחידה. אדור לריב עי אור. אשר, צעיר, להביא ילד
שליש בוק; "אור ואביב, א תשע שני, אר צר להביא
לדיהם, עז תומכיהו בראח טוב אויזי כלוז עקנה להדיק
צ'צק'ם עז תומכיהו בראח טוב אויזי כלוז עקנה להדיק
תשכחו שחברי מרכב ג'עיש'ם בלוי, בכי רחל גלו
עניין עז (התרחות), אר מישות'ם יצידה שצור שצור
צ'צק'ם וגם לתחיל'ם במיל, יוני ש עז לומר
ומדוע עז ענין שוה צר לחסור אנשים שלם
במסות ארציהם כליל עז עורבים עקנה אר כלם

יוכי שאקראשע"ן בסביבה

מחירי רכישת המטבעות והמחירים המוצגים באתר אינם כוללים מע"מ. המחירים המוצגים באתר כוללים מע"מ.

דבר וצד
דבר
דבר
דבר

על ידיהם יתקיימו כל המצוות אשר צונו
לעשות. וזהו הסיבה אשר על ידיהם
התקיימו כל המצוות אשר צונו לעשות.
וכבר נראה כי זהו הסיבה אשר על ידיהם
התקיימו כל המצוות אשר צונו לעשות.
דעו כי כל המצוות אשר צונו לעשות
עם כלבים לא יתקיימו לא פעם להיות
משוה נתיים מזה אחד עם הרבה
בגלגול ידע להפציל בו את
המטיבציה החבויה, לנווט אותו בין
החוקים הנקשים של המסגרות שלא
התאימו לו. נשמה של איש אדמה
מפעל של מין טבעי.

סגל יצחק בן-הורין
צילם: בני גלור

הדר הגאון של ישראל סימסו, סלובודין, בראשית שנות ה-70, היה מנהל מחלקת המחקר ההיסטורית והסוציולוגית במכון ויצמן. תפקידו היה לתרגם את מחקרים בינאומיים למסגרת חברה הישראלית. מולן הובחב נשקפת גדר חלומות: שבתות כלבו מחממת צהר חולית מחללים וסחורה מהם כמעט מדידו. והגיע לכל מחלקת כלות הבגדים מוכות אום מחבית של דומים ולעז, דודי, הצומות ודודי גמולס. דומים, כ-88 אחוז מהמחלקים בחירת עם תגשך דור, כל בחורות שורק מעל ראשן, אבל צהר כבר עשה את הצורה.

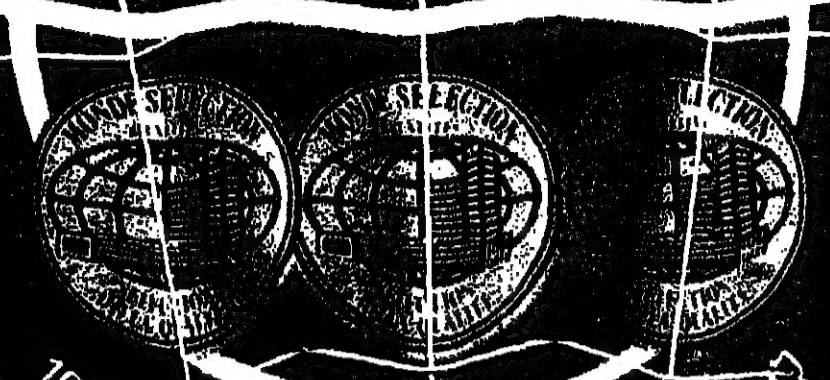
לפי 10 שנה, ביולי 1975, התעורר דומים לקול יריות. "ישראל או ארצות הברית? עם אור ראשון שמעתי יריות ורצתי לנשק. ההחלטה נתקבלה וצד על הכניס ודודי נעצרים לקצת רחלתי. חלומות הבחורות והבחורים שלי היו הרעיוני, רחלתי מלון כי לא ידעתי מאיפה הירי, אבל אז כני מספר האוכלוסיות (המקום בלמוד חמא)

רחמים גלעד:
 "אין מקום שאני יכול להרגיש קשור אליו
 רגשית חוץ מכפרייובל. את נושא השורשים צריך
 לראות דרך עיניים של פלח"

۱۱۵۰

בירה מכבי

קום מכבי 1977 - פתח תקוה 1979 - ב"מ 1981

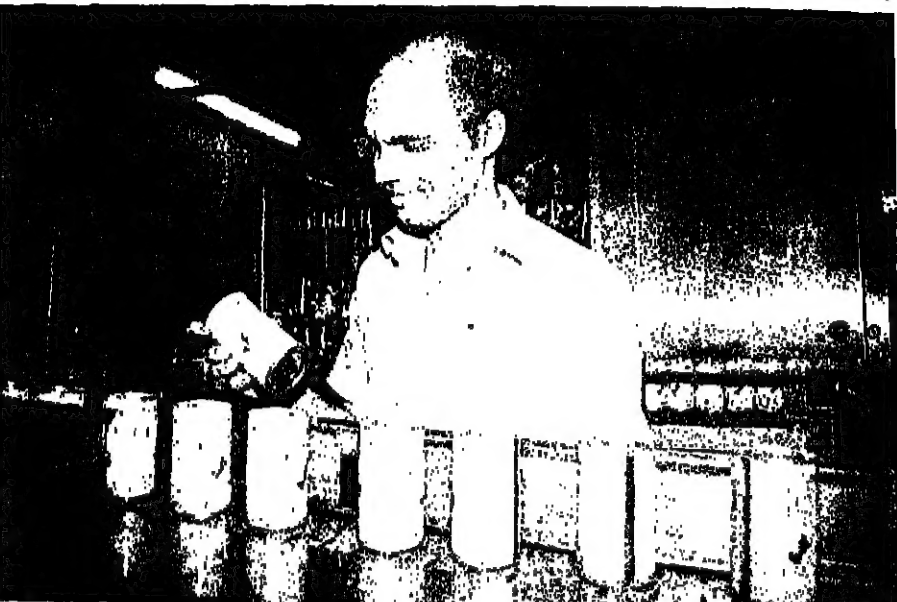

את ואני ובירה מכבי

בירה מכבי

המחיר נמוך במיוחד

המחיר נמוך במיוחד
המחיר נמוך במיוחד
המחיר נמוך במיוחד

המחיר נמוך במיוחד
המחיר נמוך במיוחד
המחיר נמוך במיוחד

המחיר נמוך במיוחד
המחיר נמוך במיוחד
המחיר נמוך במיוחד

המחיר נמוך במיוחד
המחיר נמוך במיוחד
המחיר נמוך במיוחד

המחיר נמוך במיוחד
המחיר נמוך במיוחד
המחיר נמוך במיוחד

המחיר נמוך במיוחד
המחיר נמוך במיוחד
המחיר נמוך במיוחד

המחיר נמוך במיוחד
המחיר נמוך במיוחד
המחיר נמוך במיוחד

המחיר נמוך במיוחד
המחיר נמוך במיוחד
המחיר נמוך במיוחד

המחיר נמוך במיוחד
המחיר נמוך במיוחד
המחיר נמוך במיוחד

מחזור חורף (מספר 1)

חוקי אבל מסרי'ח

כשהגביר מחלק, מיכש מי שלא
לוקח. ומראה האדף עמומות וחברות
ומועדנים. "אחה לא ידע איך הכל
הולך", תזכר ביימי גרופר לחי
שעכח, יזוהי מדינת חלוקה. כמו
בגטוי. ואם מחלקים, למה ביימי לא
ואחרים כן? או לחיכ גרופר יש
"מועדון איכרי המחר", חורבה ישנה
בבנייה לעתיד. 50 אלף ש"ח. חיכ
יהושע מצא בדא את "סקופ", ספו
אלף ש"ח. לחיכ אריאל וינשטיין יש
"העמדה לעידוד היום העצמאי"
ולחיכ חיים קופמן – "הלאום". חיכ
חיים דאון צועק "הקצבה אישית
מושחתת", אבל גם הוא הרים יד
בארס שפי בעד ההחלטה שהוכנה
את המצב הזה לחוקי. כולם עושים
את זה. הליכוד והאגודה, הליברלים
וכל השאר. אבל זה לא אומר שזה
בסדר. וזה על חשבונם.

אח עמוס לבב

"מועדון איכרי המחר" בעתלית:
רוח גרופר, מזכירה; במקרה
אשתו. 30 חברים, מהם עמנואל
גרופר (במקרה אחיו), יהונתן
גרופר (במקרה, לגמרי במקרה –
בנו), אלימלך גרופר (איו מקריחו
– בן דוד של) וכמובן – חיכ
כמה גרופר עצמו.

חיכ יהושע מצא, האב המייסד
של מועדון "סקופ" (ראשי חיבות
של "סינדה קפה פוליטיקה")
שנולד ביוני 1985: "בית גדול,
מלא בעלות".

חיכ משה גרופר (מימין, צילם שמואל רומנו), חיכ יהושע מצא (שמאל, צילם ואנון קסטר) ו"מועדון איכרי המחר"
בעתלית (במרכז, צילם עמוס לבב). קטנים מחשבים.

או גם "סיסי" משרב. כאשר פנינו אליו לתגובה
כפעם הראשונה, נקי נופת צופים. כירסם את קנה
הסיגר הגדול ואמר "ברצון אראה לך את הפעילות של
מועדון איכרי המחר. רק תן לי לעבור את הבחירות
בליברלים בשלום". למרות הסכסוך שבגרופר (שהיה מי
יכול לעבור בחירות בליברלים "בשלום") – נתנו לו.
הוא עבר אותן בשלום. לאחר שנכנס, הראה לנו את
גבו הרוב – אותו גב שמאחוריו מצא להם מסגור כל
איכרי המחר. "אחלה לא ידע איך הכל הולך בארץ"
– עוד המפיץ "סיסי" לנרוק מאחורי גבו. "זוהי מדינת
חלוקה. ממש כמו בגטוי".

רו לא ראינו גרופר, מחלוננים בעתלית
כמה מאיכרי האגודה, מצביעים בכעס לפר
בו מועדון איכרי המחר, חורבה מזה לפי
בבנייה לעתיד. "חמישים אלף שקלים
מיסי השיג לנו, אבל איש הבטחון"
בועדת הבחירות של הבחנות מתרצים את העיכוב
במקרה הסכסוך למועדון המחר של איכרי האגודה
בעתלית, "רעיונות מנהליים". אבל "ער שיגיע
הבוקר", אמרה גרופר רוח גרופר, מוכיחה החזירה
השוכנת בבנייה לעתיד. "אין על מה לדבר. גם לא
על פעילות המועדון". גרופר גרופר המוכירה היא
מקרה גם אשתו של משה גרופר.
בישיבת האיכרים שערין מאיישים את מועדון
איכרי המחר של עתלית, מופיעים עוד כמה שמות
מבוכים עמנואל גרופר (מקרה אחיו של משה גרופר),
יהונתן גרופר (במקרה, לגמרי במקרה – בנו של
מיסי), אלימלך גרופר ואיו מקריחו – בן דוד של חיכ
גרופר, וכמובן – משה גרופר עצמו. מועד 13 חברי
המועדון, המשיג נשאים את השם "גרופר".
חיכ המועדון הוא משה דירסקי, גם הוא משרב
לרוב. אשתו רוח. גרופר, המוכירה "כלי שיתוף
הפעולה שלנו לא תצליח לכתוב את התבונה, היא
מבטלה.

כחיתת אגודה

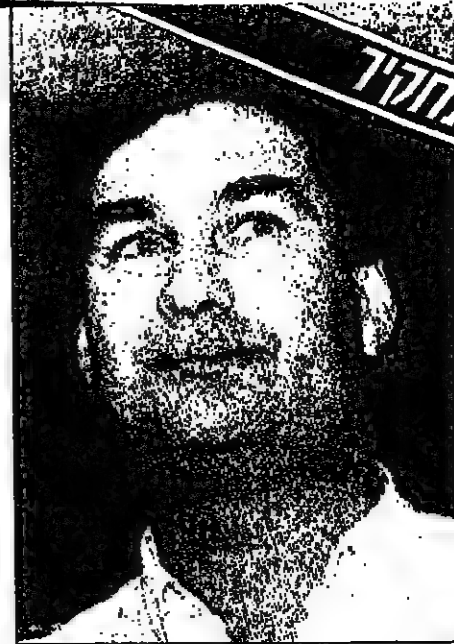

מוד הייר תכשירי שיער

קלוגישיטור - בי"ד חשדאן, חייב השטור המוביל של חז"ר דודי. ודעתי תובל על ג' קס חשדאן. ויכח דהאח למרוב השטור. ונסחח המכסיות דהנה עמקת על השטור ועור הקרקפת. והתורה מצודה לבקו ולדכח השטור.

100

**ח"כ אדיאל ויינשטיין:
"אני תואך בעשרים עמדות
שקשורות בתנועה הליברלית. מה
רע בכך שעמדות קיבלו כספים?
הכל חוקי".**

ח"נ חיים קובאן:
**"שתיחותי? למה שתיחות? כנעמשרד
החינוך מתקציב לתזמורת אחת
עשרת אלפים ש"ח, ולשניה כלום –
זו לא שתיחות?"**

מים של פסח, כאשר האיכרים ישובו על הגדר ויסקו בקיחת ברזם של קולס או נסעו לחפיה בימי שימי לבנות וספימס מחסוריהם בשוק, ואחריו, שני מיהאנת נכחתי מן מערבו בקולנו "אירון", מערין וק מרטי סקט. איש בג אל חילק עימנו יכרונותיהם מהצקעות והמריבות שבקטו ממחצות סן על מיוות מים ועל קולנו בירוח פי מחצות אל נרע פרטים מרדניים כיצר יגנו ומחשים מוחל חכו, ער שנבנה מפעל ומים, ומי וחבר ללו כבר מחזיר המים.

המשפט המעומד הקודם
 מעבר למסלול הברזל, עוד 12 משפחות
 מבקשות להתגבסן על רחבות. מעבר למסלול הברזל
 בוקש גם מפעל המלח, ומעייבוני ש מגדלו הראשון
 נדרכי מורינו ליל, חוקס מורינו איברי המחר.
 חום וזה הבניס לעולאלי. ובעה וזה עם רשא
 ורדקליס, ובקורשד - "חברנו" עם יחא מחנף,
 יריסיס מנצטיס, כמה מסאת נפסיס, מנצטיס מחנף
 מתוכסם צינורות השקיעה, ומעל לל אלה עיריין מתנחסם
 ולס רדחי: "מתחזות האכיריסי בישראל, מורינו
 מורנו מבר, הצעיר, מתי חלילי".

מלך מקבלי התפילות נחנך רק הגברת גרופה, היא "עובדת המהבית" ולכן לעולם לא נרע מה העם כספי מעורון איכרי המהר של עתלית. הגדון בבית גרופה, מאה מטרים בלבד מהמערון. הנה ששיר, איכרי האומל, מתוסמים לרשימה ודוכה של אנשי עתלית המסככים לרוב על מעורון המהר, שקבל 50 אלף שקלים מועדת הכספים הכנסת.

מעוררן הזה ידע ימים פנים יותר, זה שנים, אומרים אנשי תעלות בעילות שוב חזיתם שה פתילת כלם מכירים ודוקא שיבה שערבה שם לפני כשבויעים (מוזר), באותה עת תמה מלחמה על הכסאות לביכרילי "מערב" שוב התעניין במעוררן בקשר לבגל"ח (גמילות חסד), שגם מפורסם מידי גבורה, לכותבת של רות נחמיה, שגם

עו"ד יידיה באד', חבר עמותת
"עידוד היום העצמאי": "מה אני
אואז על חלוקת הכספים הזו
כטורדיין? מבחינה משפטית זה
בסדר. מבחינה ציבורית זה פתוח
לכל אדם, להשגותי והערותי".

יבנות החמישים, ממשיכים איהרר האתמול
אלמנים להשתפך בנובולטניה, זה היה המרכז. כאן
ערכו מסיבות, חגיגות בר מצווה, משחק פינג-פונג,
שגשג קבוצת הכדורסל "מכבי" תלמי. והיו גם לילות
שם, ליל הגורן.

ואז הגיעה לראש ערילה. ערילה. אלוטור
הוא הופעל במשך שני ימים. חושדות חיכוכי אהבה

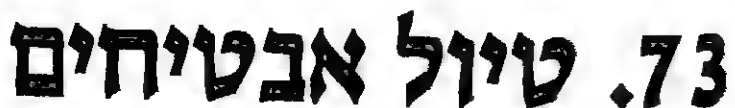
[illegible]

ישנה צד מלהכיל את כולם. הפעילות המשותפת, עברה, ברובה הממכר, לבניין מועצת העובדים. וישנה פעילות הא עיתה גם ציון כשר, הרב חובבינו, נכנס עוסקים בחקלאות ופעילויותיהם, חרבותיות, ורשומות מבתיים יפה ומשגשג, מועדון איברי המר, ורשומות האצורה מעודדת חברים, לימים יסום יצור, תולתית אורמים שצבי שמרים, או ליתר, יסום יצור, כשר, שפירא, חקלאי" (כפי משגשג מופיע כשר, ולבסוף, הוא המורה: מועדון מועדון כשר).

ובשאר ימות השנה
 "אין פעילות", היה מאשוי, ומובין, כמו כולם, את
 היות התשובה שהיהם להם לפני שובעיים. אנדרת
 נקאל, לה שיר המעודה, ודוקא רי פעילות דות
 שר היה מתקדים. 12 חברים באגודה, ביניהם
 שמת על התמידים והמחברים את איתמן, "בית הכל
 יתל כבו אינה משובה חקלאית", מבידי מרדכי
 "לך קום משה אלה מברטן עוד 174 מרגשים
 ורובים. 1989 תמנת 5000 חרשים
 והארים הם קיט".
 ראש המועצה אומר שסשה גרופר מאוד עוזר
 להם לה קשים, הם ממבידי, "לסדר לה רפה

ותנאמי מעקצוין את כל עליות תומענד מים
 וחסר במוק שנת הארבעים.
 משלום שמוע ציזי אש שידר בומר ונעמי וש
 ולוק ע קא היינא תועות אן השחסיילע פארשער.
 וסעסטייב, וואו במשיל נקבעת גושיה
 תחת, ברוק שעה היינא, אן מעיניע לעליה
 תחת, צועקת אשער, הממחית בביסיל חור
 לערעה לע גויה. שמוע מאשער מיל לע לאזאן
 וכוונת, ציזי שמוע אשער מיל שמוע מפת ברו
 וכוחת ברו אשער בומר היינא, לא איש לא איש
 יצור, וואו במשיל, עים תחת.
 גלל וחתה לא אן גלל לשמוע סיפורים על

השוקות. עולות מחימה וארוחת בוקר בפריט
משער עד שתיים ששעה בחיורים. ב"ה
של תלמידיהם משפחותיו ששפחותיו ששפחותיו
של ירוקא וירוקא מהרן, חזון, חזון וגנינות
א"ק קפא ואה ב"ה פ"ס שלום.
משפחות עשרה בחיורים עד חמש עשרה
גנינים ארוחת פ"ס פ"ס ירוקא
ורמיקה ובחיורים ירוקא. פ"ס שלום.
ירוקא של משפחות גדולה קיבוצית
כדי לחלם מראש פ"ס שלום:
04765560, 04765551, 04765300
בשטחה אגודת ח"כ חלוצי משפחות מ"ר
פתיחות באויריות בפריט צניעה ובוקר
לכל אבות, כולל האוירי הקריר והנ"ל
בשם של חלוצי משפחות בקיץ.

המשך העיון:
צאנו משיבים לנוע ישר ולד כפר
מזרז מיום שמואל, דרך עפר סולת
ועברה לכל רכב הורז ממסנת לאמר
שבנה ק"מ בנבנת החשומות אל מר
שת ישוב חדש. מיה שמואל ובבשי
למפנת אר"ה מיה זימני למבשי ד
בש. אחרי קרבת ולמי ידחת שי מיה
לכבוש עשיר במוק שמיא אחת לכ
בש ערסצני דר במלא. חכמי
די ריזא תתקנחש לש חל וילולו.

[illegible][illegible][illegible]

שם על המערכות ורעלים וסמלים
 מצביעים. שם זה דווקא בארץ שיש
 טעם במהרה, מתוך מהרה. יש מה
 שיש מהרה מן "ליל" זה שדורש
 תנועה, תנועה חזרה.
 זהו תחבולת והתחבולת "מיוסד" ו"דורש"
 תנועה ליצור תוכן משותף בארץ
 התחתית "תוכן מהרה" של ארון חתול
 שבו שוכן מדרון. שם ארצות מהירות
 שם מיוחד ללא שחרים, "ללא שאר"
 הכחיתור רעלים ששומרת על חתום
 של העניין. מדרון מהירות מהירות
 בדורל ומסמלת על כך. תחבולת.
 מהמילוי אל שדות התחבולת של
 חתום, תחבולת, תחבולת תחבולת על אבני
 שם תחבולת מהירות "מהירות" זה
 "מהירות" שם מהירות. תחבולת זה
 מהירות אל דרך התחבולת, מהירות
 שם תחבולת מהירות, אלא על כספים
 עוד דרך חתום מהירות מבשר
 שם תחבולת אל שם שם תחבולת חתול
 מהירות, ודורש מן הארץ מהירות תחבולת
 ששומרת תחבולת דורש תחבולת על
 דורש זה מהירות ארץ מהירות עבר
 זה קצת מה ארץ מהירות.

• **המסעדה לעדנות**
מצוות יקום פונים שמאלה ומיד ימין
נת לבחון בית פונים העתידת. מתחב
רם לכבוש טבעור צד. פונים ימנה
האחר שם דלת שמאלה לבחון סביבת.

!paw! Ezh

עם "טיגןבוך" האו ומייאן
אומרים לפרעושים צ'או...

לחמ"ד!

מטפטים כמוסות טיגובין על צוואר הכלב או החתול.
הטיפות נספגות בעור, וקוטלות את הפרעושים.
טיפול פשוט כל 3 שבועות ואין פרעושים... לתמיד.

■ שימוש קל פשוט ונוח.

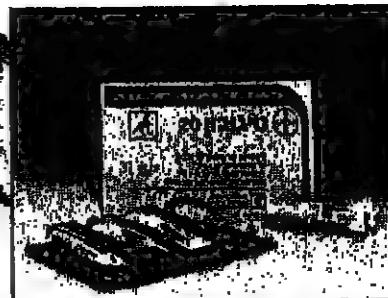
שימוש יעיל ובטוח.
(מיוצר ע"י חברת BAYER, גרמניה)

עלות טיפול נמוכה.
(כל אריזח מספיקה ל-12 שבועות).

■ התכשיר הנמכר ביותר בעולם.
(כבר יותר מ-4 שנים).

[illegible]

טיובון 10 - לחולים.
טיובון 20 - לכלבים קטנים (3 ק"ג-10 ק"ג).
טיובון 200 - לכלבים גדולים (10 ק"ג-ומעלה).
לחשיג בבתי המרפאות ובחיות החמד

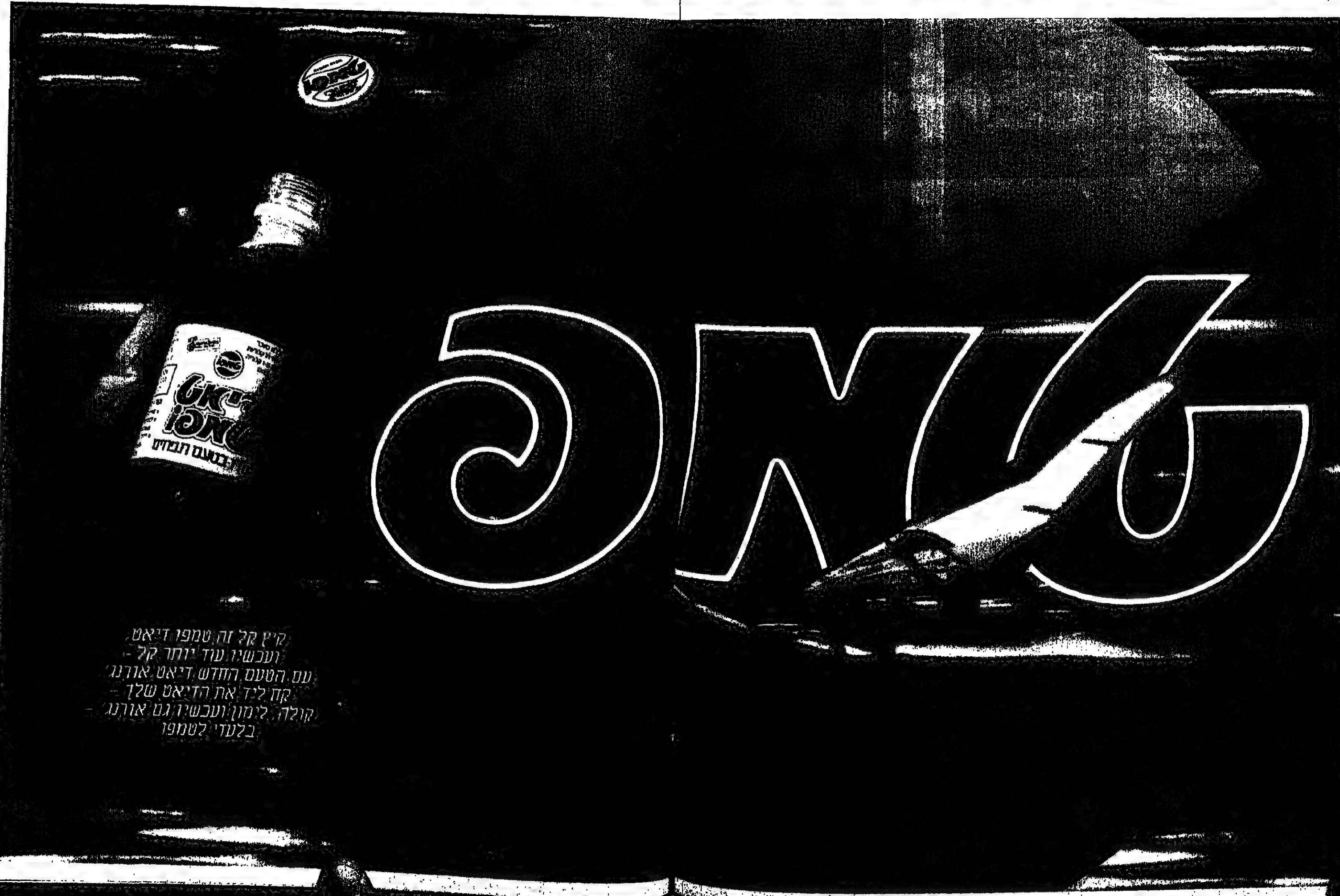

אביק וזה עובר.

טעם חדש לביאט

ק"ץ קל זה טמפו דיאט
 ועכשיו עוד יחד קל -
 עם הטעם החדש דיאט אורנו
 קח ליד את הדיאט שלך -
 קולה ליחול ועכשיו גם אורנו
 בלעד' לטמפו

הביאט

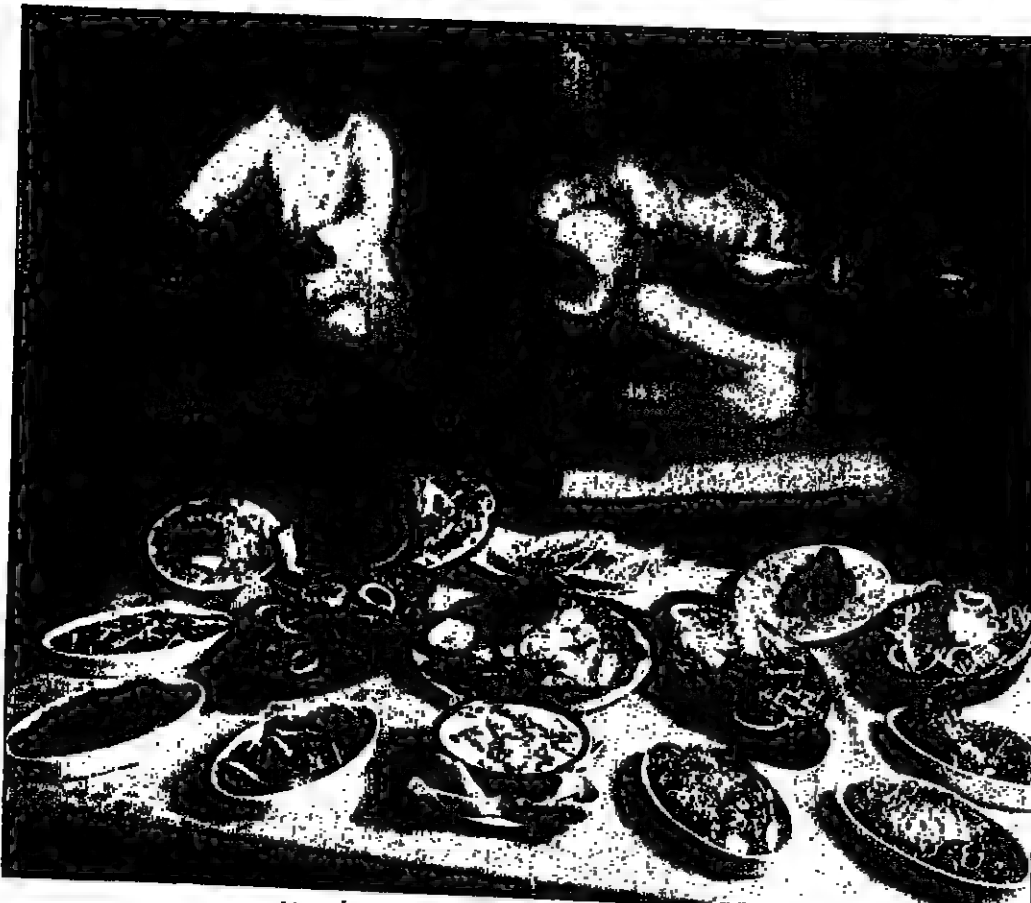

לאכול בחוץ

טנדורים: גם אוכלים, גם מתבדרים

חלב ופירות יבשים: גולאבי'אמן - כדורי גבינה לבנה חמים סבילים ברכש. מחירים לרוב ממוצעים - 5 שקלים. נוחי עוף על גחלים - 14. חסילונים בחמטין - 20 שקלים. אורז עם חסילונים ופירות - 16 שקלים. גלידה הודית - 5 שקלים.

"נצחון" רומני במגרל של אשקלון

טוב, או תלכס למגרל. איפה זה מגרל? ליד טבריה לא. מגרל של אשקלון, העיר העתיקה שננטשה על ידי תושביה המקוריים ב-48. שם, בעצם, החלה אשקלון של ימינו. בחלק הישן של העיר התרשם יש רחוב שקראים לו 'הצחון', וברחוב הזה מסעדה רומנית שקראים לה 'נצחון'. ותיקה מאוד. הגישה אומצות מהגריל וקבאכוס וכו'. חמוץ ומרק צ'ורבה עוד לפני שמסעדה רומנית תפתח חיוך נפוץ כארץ הזה. מגרל של אשקלון עדיין קיימת, והיא נפרדת בצורתה ואופייה מהעיר העתיקה. וה'נצחון' עדיין מסעדה המוגית, פוסטלרית, מה עוד שהאלטרנטיבות בכל האזור מצמצמות למדי. לעומת מה שהיה לפני המשיערה עשרים שנה, היא הרבה יותר אסתטית, מצוידת, כמובן, כמיוזג-אוויר, ושומעים בה הרבה רומנים.

המסעדה עממת המחירים בחולס מאפיקים. מנה ראשונה (סלט חצילים, איקרה, מפולאים וכו') - עולה כרוב ומקרים 2 שקלים המנה. מנה כשר על הגריל עולה כ-8 שקלים. רג - 12 שקלים. והתלכו באשלה: כבד קצוץ שויה חמוץ והחומר אור כבד למסכה. מכאן האילך והשתפר העניינים. תוספתות סכיד בהולס. כבד ממילא מיקני, עם רחב סמך עשוי כולכה. חל רק שעלי הבדור היו נסים יתר על המידה. הרי יש ורכים לרככם. הכשרים על הגריל היו כבד גשר. אומצת פילה עסיסית, רכה, טובה טעמים, והגשה עם רחב שם. הקבא - אי כי לא היה קבא רומני לכל מרכיבו וטעמיו - היה טעים ועשוי כולכה. המלצות שידתה אותנו במאור פנים רחוק יעלה ועל כן לא קיפחה בתשר.

מאכבאק 31

שיא חדש בשינה נוחה: 3 דדאות קושי לבחירתך

יוקרה - קשה מאוד. נועם - קשה. באד - קשה מאוד. עם שכבת נוחות

שינה נוחה מירשית שינה על מזרון טוב. מזרון טוב הוא מזרון נוח חתומך בגופך. מחקרים מוכיחים כי לכל אדם נוח לישון על מזרון בדרגת קושי שונה. בדרגת פורדיו 2000 מרי פיתוח מחבכו נסיון של עשרות שנים ביצור מזרונים ומאפשרת לך לבחור את המזרון המתאים ביותר עבורך.

כל מה שעליך לעשות כדי להנות משינה טובה יותר ומבוקר טוב הוא להחליף את מזרון הישן בפורדיו 2000. הכנס עוד חיום להנות מהזרונם הקרובים לנעך-נמה את מזרונך פורדיו 2000 בעצמך ובדור את דעת הקושי הנוחה לך.

פורדיו 2000 דגם נועם - קשה.
פורדיו 2000 דגם יוקרה - קשה מאוד.
פורדיו 2000 דגם באד - קשה מאוד עם שכבת נוחות.

12 שנות אחריות מלאה.
6 תשלומים שווים.

לשינה נוחה כפליים פורדיו 2000

מבית פורדיו גדול יצור ואחרים

לשינה נוחה

כאן יש אבא

אבא מת לבד

מאת יעל פזמלר

ביום שישי אחד בשבוע, באמצע חודש מאי, נפצע אבא שלי אנושות בתאונת דרכים. בריוק שלושה שבועות מאוחר יותר, בדיוק באותה שעה, במחלקת טיפול נמרץ התאוששות בבית-החולים רמב"ם, הפסיק ליבו. לפעם נאלץ אותו מייסורי. שעה לאחר שנשטר, בשעת הביקור הרשמית, הגעתי לבית-החולים, לעד אחר מהסינון הנאשים לנחמה בכאבו, לנשק סנטימטר או שניים בגופו שלא שותת רם. ליר הרלס, בבנייה למחלקה, ישב רופא צעיר, שיש להניח טיפל באבי במשך שלושה שבועות, ועדיין בעטון. ביקשתי את רשותו להיכנס לחמש דקות ולקבל את אבי. חרגשתי שאני מו.

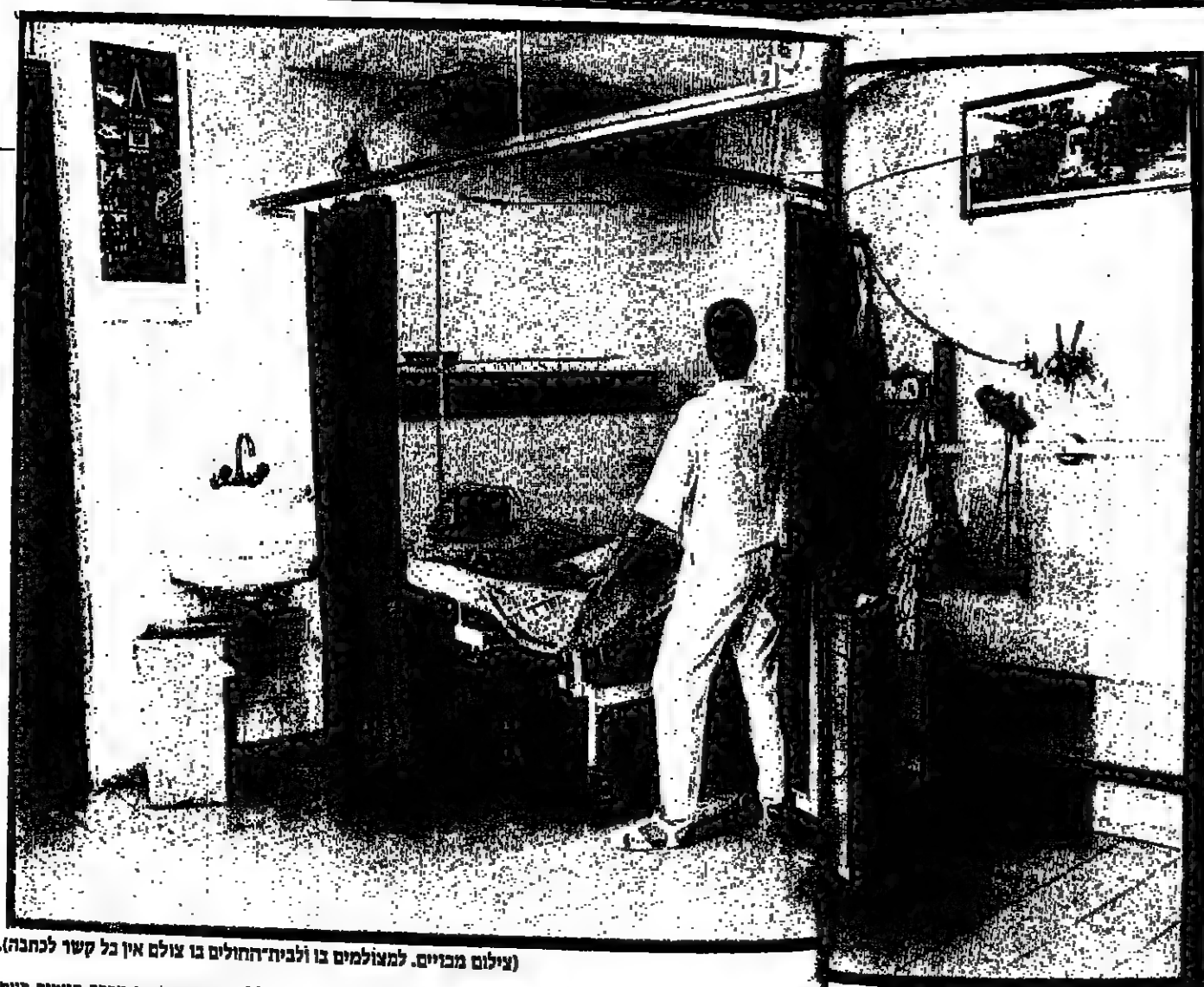
לא עשיתי. חצי בור, ענה לי הרופא לאקוביט, מבלי שטרם אפילו להתייחס את עיניו מן העתון. הוא הרי ידע שאני לעולם כבר לא אראה את אבא שלי. ואי-על-פי כן לא מצא בעצמו ולו מידה קטנה של חן או חסד או רחמים.

מתי אלה חושב אוכל להיכנס, הענתי לשאלו. ידעתי שאם תעבור לה מחיצת שעת הביקור הרשמי, לא אוכל גם תיום להביט בבניו המימדות של אבי, ללחש על אותו שלא ייכנע. שהוא חובב להלחם על חייו.

כשאני אניד לך, ואני במקום לא להפסיק. וכל אותו הזמן שכב אבי ללא רוח חיים וכל המכשירים אליהם היה מחובר כבר הוצאו מגופו והוצקו. הרופא, שאפילו לא טרח לזרוק מבט לעברי, ידע. אחרי-כן הוא קרא לאחת הרופאות של המחלקה, כשחלתי הוצאתי וישבתי רבע שעה על מדרגות הקומה המיוחסת שלי בבית-החולים, מבכה את המות. בדרך צעיתי לרצו ליר הרופא, נשענתי על הרלס מחשש שאפילו הוא העיקר כי מבט וחור אל עוננו. אותה האחות צעקה עלי שלא אפריס. במותו של אבי - כמו בחייו הקצרים במחלקה הורא כרמבים - עצרתי הסטה לנחמה קצת חתומים, בסודיותה התרחשה הכחללארגון של אלה שחיי היו מופשטים כדוריות. עשרים יום שהיו - אני, אחי ואני - בניידות פרטי שהוא תרבה מעבר לכאב הצורב של גסיסת האב/נאבעל. עצרנו השפלות מצד צוות רפואי שאני מניחה ששעות את עבודתה המקצועית על הצד הטוב ביותר, אבל אפילו רגע אחד לא עצר והכיר לעצמו שיש לו עסק עם בני-אדם.

ברגע שהיה כי רצנו וזרבת בשער המחלקה היה נלקח מאתנו כבודנו העצמי. נהפכנו למיסרד מיותר שצריך כמה שיותר מהר להיפטר ממנו. היינו עומרים ימים שלמים במסדרון שליר המחלקה מבלי שנוצר דבר חוצי דבר על מצבו של האיש שפציענו שניגנה את חיינו. איש לא היה מוכן לרבר איתנו, להוציא ראש המחלקה, פרופסור בורשטיין. ותמננו על הסכמתנו לניתוחים שלא ידענו את פשרם, ראינו את אבא מחובר למכשירים שלא ידענו למה נועדו. היינו בעיני-העין הוראית תיושנות שחבל להשתות עליהם ופן בהסברים מיותרים. ומותר שבר, נלקח גם מאבי כבודו העצמי. הוא נחפר לחצו שפוטלסליס אותו הלך ושוב. בימים האחרונים לחייו, כשהוא מחוטר אוביס ומחוסר הכרה, לא היה מי שחילק את ידו, לטפן את לחייו שחללו וקו, ייתן לו למחן בבוקר, כפי שהי. והחסי-האנושים שלו ושלנו כמעט. והוציא אותנו מרעיונו.

לימים יגידו המבינים השיטה אשמה הכרים תקציבים מערכת הרפואה מתמוטטת. אבל ליחס הרופאים והאחות כלפינו וכלפי שאר קרובי המשפחה

(צילום מבניים. למאמרים בו לבית-החולים בו צולם אין כל קשר לכתבה).

ידעת היום, הייתי בסוהה שהודיעו לאמי ושהיא נמצאת איתו באמבולנס. בוקר המוצא צלצלתי אליה. היא אמרה שהיא סדבה למחיה. אז נודע לה לראשונה. צריך היה להגדיל לאחר טלפון הדין מישכנו הערש. בטיפול נמרץ אמרו שאין אצלם חולה כשמו של אבי. כך גם נקעד כמה מחלקות. לבסוף הגעתי למחלקת התאוששות. התחבתי בטלפון מבני הרופא שענה לי, שרק יאמר אם קיבלו למחלקתם חולה בשם חיים פז. הסברתי שאנחנו גואשים, איננו יודעים את נפשונו, שאני מחפשת את אבי הנוסס. "אני לא מוכן לומר כלום בטלפון, את רוצה לדעת פרטים - תבואי הנה", הסברתי שאני בת-לאבוב, שיש לי חתום בן שבועיים, שייקח לי כמה שעות להתארגן ושאני יוכלה להישאר ללא ידיעה כל אחד הזמן. "יו בעיה שלך", ענה לי הרופא, וטרק את הטלפון.

וזו הסיבה שהחלטתי לחשוף את הסיפור. זה קשר התחיקה היה חייבים לשכור. אמר להשלים אותו. אמר להיכנע. וטאה סובה איתי רכ משרים משוכללים והרופאות עיולות. בתוך כל הכאב והרעב חייבים לשמור על כבוד האדם. שרה ובריאח לא נמנה שום ודעה שנבוכו התגן עלינו, והצביח פני שרירות-לב, התנשאות וחוסר רגישות של רופאים ואחות. מעטים ידעו לעמוד לנחמה ודאגה והשגל במה קרוב ולתבצר את שוה צריך ללחץ מנב מלאי - יום אנושי. אבתנו לא הענו. כלם הוחזרו איתנו שור לולו להתנשק בחלתי.

כשנפצע והכחל אבי לבית-החולים "שרה" שמה לאחר מכן, במסאצ'וסטס. בתאונה התחלל לעצמו לרמב"ם. הולכה שכמכן נועדה לתת לו טיפול טוב יותר. וכן רבר אחי שכחה להודיע עלי כך לאשתו. אבא שלי, מה זה כבר חשוב אם הוא חוזר מה על בגורל בעלה מה ארבעים שנה הלוח-אחוז בדרך הגוראה שבה נבגר. עלינו למות. באותה את החת צלצלתי לבית-החולים, שאלתי את הרופא/האחות לשלוחו של אבי. "הענינו אותו לרמב"ם", ענה הרופא והסביר שמצבו חייב וזהו או עוד לא העניתי את שאני

ובכל זאת, הרופאים אמרו שצריך, אז התמננו, במכון. למחרת הגיעו אמי ואחי בשבוע בבוקר. רצו לראות אותו ושתי דקות לפני שהוא נלקח לניתוח שאולי לא יצא ממנו בחיים. ישבו בחוץ עד שתיים בצהריים. איש לא טרח לעדכן אותם. בשתיים ניגשו לשאול את אחת האחיות. "זה יכול להיות גם בשתי-עשרה בלילה", המליטה לעברם, ונעלמה. חזבו עד שבע בערב, יום שישי, ונסעו הביתה. למחרת רצנו כולנו בבוקר. ישכנו במסדרון עד הצהריים, עדיין לא יודעים אם ניתוחו אותו, אם לאו. בצהריים ניגשתי לרלס, שאלתי את האחות אם ידוע לה משהו. "לא ניתוח אותו", ענתה לי בקול כועס. "אולי את יודעת מתי ינחו, אם בכלל", העותי טוב. האחות סובבה אלי את גבה, אמרה שאפסיק להפריע לה ונעלמה בתוך המחלקה.

הרגשתי כיצד הדם אול מנופי. לא יכולתי לחזור אל אמי ולראות את הסכל הנורא העובר עליה בשל חוסר הידיעה. החלטתי שאני חוזרת עם חשוכה. החלטתי גם שאני חוזרת לחזור ולהיות מה שהייתי כמה שעות לפני שנכנסתי לבית-החולים. ארס שידוע לעצור על זכויותיו, שלא נושא את הלחי הכזיבה כאשר סוטרם לו על הראשונה. ניגשתי לרופא שעמר במסדרון ובמשך חמש דקות, בקול רם מן הרגיל, הודעתי לו שאין לי כוחה לסכל יותר את ההסס שלרוב תבעתי שיביטו לי מה קורה עם אבי. קיבלתי חשוכה, וגם הסבר מנוקס מדוע אי-אפשר להיכנס למקור. למרות שזו שעת ביקור. השתי כמי שניצחה את הסיטה.

שלושה ניתוחים עבר אבי בזמן שהותו בבית-החולים. עד היום, למרות כל ההתמחות שותמננו, אין לנו מושג בור מה בריוק נעשה לו. בעיניי היינו מעלים סקסולציות: "גרמה לי ששעו לו ששהו גם ביר", היתה אמי אומרת. "מישהו אמר שהם כנסים להילחם בעורח הניתוחים בזמן תגבור", הציע אחי גריסה משלו. מעבר לניתושים לא היה דבר, היו רגעים שהיו צריכה לבנות את עצמי כדי להאמין. שוה קודה לנו. למה לא נעקמו או מה הברא אותו לעמוד שעות במסדרון וחשוך והאשור, ולא לתבוע את ההסס שנענו לנו - הוכחת לדעת מה נעשה בטו של אביו. ולא רק אותו הרגשנו. עמר לידנו ווג צעיר ונחמד, שהחשף אף יותר מאיתנו. באחד הימים שם הבעל, קצין בקבע, את היר על גרתיק אקרזה ואמר בקול שקט ובכמים חיוורת לאכזבה: "אני ארצה את האחות. אין לי כוח יותר". ועמדה שם עור ששפחה אומללה, שכל יום כופס את קסחה בעוד סנימכרה. ביקשתי מהם רשות להוכיח גם אותם. "הסתערתו אנתנו הרי יכולים להזיקק להם בעתיר. הסודלילה". וגם אחי ניסו תרבה אנשים להניא מלכתוב את הדברים. "מי ידע, אולי יום את עוד תצטרכי להם, למה לך להסתגר".

כך נוצר קשר השתיקה. ואפילו אני, למרות שהחלטתי להפיר אותו, יש דברים שלא העזתי להעלות על הגירה. איומים שהושטעו, ניבוליהם הדביאו את אבא שלי למרד בכבי קורע-לב. את צמר המליח "תחלקי מכאן", שמעתי יחר מפעם אחת. היתה לקחת את תיקה ואת גאזותה ושומרתה במרד הפרגות, לעמוד שעות מחסין שבוחר, ממתנה שיטאו לקחת אותה. והסנו הלך האול, כל סעה קיבה את אבי אל מותו.

מאנו לא היה ליד. את זה אני לא אסלה להם לעולם. 35

דונם זקנות במקומו בננות

מאת ברמית ניא

הזינו את מאור שלו ל"שוחות חברים" בכפר יהושע. מסה "עם רוח בולשיוויקי חביב" בהגדרתו. סיחה עם סופר, קוראים לזה. מין עימות שהוא תדירה שהיא ריגוליקה קבוצתית בין הסופר סכתב את "דומן רוס" לכין הניכרים מהחיים, עליהם מנסים ניבויי הנגיד.

לא מדובר כאן בעוד מיפנס עם סופר מבחין, משהו מעולם אחר. השורשים של שלו נטועים בעמק, בין הסדות וריח השבילים, בין נהלל הכפר יהושע. מרחק של סעתיים וחצי נסיעה מירושלים ועוד כמה עולמות, מבוהרת ופוליטיקה, אינחופארה וגינגלים של ירדנה ארוי. סבו של מאיר שלו נימנה עם ראסוני העולים על הקרקע בארמות מהלול, אמן, בחיה, המחיצה את כולם בשניסאה למשורר עירוני, רודיוויגיסט נוסף לכל, ונעבה את המקום. אתה נשאר בנהלל. מאיר עצמו נולד במוסב, התגורר בו שנתיים כילדו ואתרייכן נהג לבוא בחופשות הקיץ לעבוד אצל הורוים. לנהלל, המושב שהוציא מחוכו הרבה מאור אנשים ידועים, נח עם מאיר שלו, הירושלמי, סרגל האחת בפנים והאחרת בחוץ. הוא נאל את כבוד אנשיו העלה אותם על המפה, לא בשערוריות, אלא באהבה ובכבוד. אבל, אומר מאיר, אין זה פלא שדווקא אנשי כפר יהושע, השכנים, הם שהזמינו אותו לשוחות. הם שקדורים נפרים, הם שמחמורים עם מחשבות ורעיונות, מאו ומעולם, יותר מאנשי נהלל, הציללים המורמים מעם, הבטוחים בעצמם.

אנשי נהלל, אנשי העלייה השנייה, היו הורים הרוגניים של מיסריו כפר יהושע שנעצו בהם עיניים מעריצות. אבל עד היום מרחפים באוויר שני סני המסכות, נהלל וכפר יהושע, כחא ואיבה מסודות. אנשי נהלל מכנים את שכניהם "כסועים", על מיקול קישושים, ומישהו בכפר יהושע אומרת בהתנצלות, "תן' הפשחה שלי בנהלל, או מה". לא מדובר בשינאה, תלילה, במהדים להסגיר לנו רק בתחרות בריאה.

מישהו מאנשי כפר יהושע אומר על מסעם הפתיחה של "דומן רוס" והצעתה הנדולה מראש המגדל "אני רופק את הנכרה כל ליבוסרד". לא היה לי שום ספק על איזה כוכב איה דרכו. זה יכול להיות רק נהלל. העובדה שהדבר נעשה תוך צעקה גדולה עם עיתונאי צמור שמעביר הכל מיר לתקשורת, זה יכול להיות רק בנהלל. לא רק בעלייה השנייה ראגו לפזוה. זו מורשת דורות בנהלל. ומישהו אחר מעיר, "אולי הם התעסקו עם תנשים של כפר יהושע" והחזיקים מרעקס, לא יכול להיות.

מעידון התרבות של כפר יהושע מלא לגמרי. הקהל מגלה בקוואת וגאווה גדולה. הם שייכים, בפנים, לא נוקטים למילון מוגזים לכל המושגים החקלאיים שמפיעים בספר. בנכילם זו מציאות חיים, לא סתם קריוו רימניו מעניין.

אתם עשויים להיות המבקרים הסובים ביותר של הספר, מתחרה באוזניהם שלו. "מבקרים עירונים מאור מתלהבים מן הביקורות שלי בחקלאות כפי שהיא באה ליסוד. בספר, אבל לפני שבועיים העיר לי קובה בצר מנהלל שבקיה ומדגום לא צומחים באותה עונה, וההערה הזאת באה בחץ בכבדי, יותר מהערות על מסרוקטורות טעויות". הקהל מתמוגג מצחק ונחת. "כל מי שמצפה ללמוד היסטוריה מן הספר הזה ייצא רדיו על ראשו. תקופה מסוימת במהלך הכתיבה תששתי שבו לנכר את המשפחה בנהלל או בכפר יהושע, אנסור לעשות עיקף דרך נהלל, כי לא יסמוח לראות אותי בעמק".

שטות, שטות. הם דווקא נאים בו מאור, שכותבים לקירבה והדושה והמספרות הו. שלו מספר על חזיות ילדות שקצרו בכסים הספר "ההליכה יחי על ארסת העמק, נסיעה עם המשפחה בנהלל לביסור אצל המשפחה בכפר יהושע על מוס רתום לעגלה דרך השדות והיקלים ודרך הנפר שטראתה לי או כמסע אל מעבר להרי תשן. עץ הדדים שסבי הרביב במד בנהלל ועליו נתנו פירות כמה מני הדדים מתוך כנה אחת של חושש, והיום אני יודע שכל בוגר של בתימפר חקלאי יכול לעשות את התרגיל הזה, אבל בילדותי הוא נראה לי כמעשה קסם".

נהלל, סגינה-הרגל של העלייה השנייה, עליה של אינריוויאליסטים קיצונים שירבו יפה וגם ואמינו בכל המלים (המשך בעמוד הבא)

המושכניקים של היום עדיין מחייבים, אבל ספק ברצינות שוקלים אחרת על הארמה שרוד המייסדים כבש בהתלהבות אוהבת. בעמק יזרעאל חיים, שלדג איה מתביישת ברמותה, אבל לא תמיד אוהבת. כמו דוד שאין בו אף אחד נדמלי, ובני הדור השני, משלמים מחיר המיתוס, הולכים ונסגרים.

סופר 36

כאן יושב מחר. ביטוח חיים הסנה.

(המשך מהעמוד הקודם)
הנדרשות. עליה שהיה בה גם תום מסוים וחוסר ידע מסוים. גם בני הדור השני של העליה השנייה אומרים עליהם היום באהבה מלגלגת, "הם לא היו איכרים גדולים". אבל הם הצליחו להוסיף למיתולוגיה, אם כי צריך להודות שהם גם קצת התאמצו בכיוון הזה. ידעו לכתוב על עצמם בצורה שתהפוך אותם למיתולוגיה. "לכל מי שאומר שהושפעתי ממאה שנים של בדידות", אני משיב שלא הייתי זקוק למאה שנים של בדידות. יש לי הקיטולוגיות של העמק. אני זוכר מהמשפחה שלי בגלל סיפורים על כהמות מעשפפת למשל, על הארנון שהייתה עפה לפנישות עם המולטן התורכי. אני הפכתי אותה לחומר שעי לפנישה עם מלך אנגליה.

משני "מוקשים" נותרו שלו כתיבה, כרבייה. "אמיתי" לעצמי להיווה משני דברים: הספר הזה לא יהיה מצחיק, ושנית - לא יהיו בו סיפורי אהבה. האהבה הסתננה לתוך הספר מכל בקע אפשרי, והבנתי שכמו הכינה - גם היא אורכת לי ולעולם לא אוכל להימסר ממנה. או שאשתמש בה באופן ספרותי, או שהיא תהיה לי את הספר. לאורך כל הספר בניתי את רמותיו של ברוך, המספר, כמי שמנסה לחלוטין מכל מה שקורה, משום המסגרת הטוטאלית שהסבא יצא סביבו.

מושביקים בעמק. "לא כל שואף להשכלה מי שמסוגל ללמוד - נשאר".

שלא לצורך. הספר נכתב בידי אדם שנמצא לכאורה גם בפנים וגם בחוץ. מכפנים הוא מכיר היטב את האנשים הללו ואת חיי היומיום שלהם. ומבחוץ יש לו היכולת לשפוט אותם ולתארם בעין מפורקת, ולהאיר את הצדדים היפים והמחזיקים נאף המבוערים של חברה אנושית וזה ואמיתי.

אם ציפה שלו רק להשתכחות ברגשות, שנת בני כפר יתשע לא מוסכים ממנו גם ביקורת. כמו למשל על חפזים גסים מדי בין המציאות למיתוס. אהבה, המורה לשעבר, אומרת: "לו היית צריך הייתי אומרת לך - קח את המכולה, ובוצי השנה הבאה שב ובכור את המעברים".

"יומן רוסי" נתן למשכבקים האלה תירוצים טובים להסתכל בעצמם קצת יותר חזק. לא רק להתבונן בתמונות ההרואיות של האבות המייסדים. לדאוג אף

הם גרמים ויום, לתחת איר דראו מחר. הם כואבים מסוככים, יודעים היטב שלא הכל כמו בשיר של אריק'סיראלי"הם. "לא חשבו שנוקין אי פעם. האמנו שכמו שעלינו לכאן יתר ועברנו יתר ויסרנו יתר, ככה גם נמות יתר. בשום מקום של המייסדים אין תמימות לעניין היקפה. המלחמה בגיל היא מלחמה מרשית מאד. זה לא עניין תנועה. בבוא ימי אי אבי מבקש אלא לעמוד לפני המוות בדעה צלולה, מנטרומורה את המושבניקים.

ת הרבים האלה שמע שלו גם בעידודו. במשך השנים הוא רק קשרי ידידות ומים במיוחד עם זקני העליה השנייה. כך גם הביע לפני המועלים הקונים סלוצקין וסורקין מיקובאי עידודו. צער גדול יש לו על סלוצקין לא הסתעף לקראת אי "יומן רוסי". "לפני שנה חצי הקמנו אתו ליום וחללנו ומאז, ושלושה ימים אחרי-כך הוא נפטר. יום אחד, שבתוקשתי אליה, סיפר לי סלוצקין שהוא צופה בסדרת טלוויזיה על היקום, אמר שתרגשות גדולה אוותה בו למראה הנורא הזה, והסיקי זאני השבתי שרגיזה היא מרכז העולם. "בבית האבות של עמלה פגשתי את רמאל שזמן מכני יחזקאל. אז הוא כבר היה עיוה. אבל הוא לקח אותי למרפסת, ובעזרת מקל-העיוורים שלו "דאח" לי את טף העמק שבבי לא היה יכול לראות בעצמו. תמונה כזו נבנסה למר. לחמונה כאלה הייתי

"זה ספר של נקמה גדולה, נקמה קשה, שצריך להיות איש חזון - כמו אנשי העליה השנייה - כדי להוציא אותה אל הפועל. איש העליה השנייה ביקש לפגוע בחבריו במקום הוואב ביותר - בארמה"

ומסביר. "אין כמו סיפורי משפחות שבניהו גרלים ארבעהחמישה דורות באותו בית, על אותה חלקת ארמה, כדי להעביר דרכם את רוח הארץ. אהבה ונקמה הם דברים אמיתיים. כל מי שהכיר את הסבתא שלי יודע שאהבה ונקמה הם אמיתיים מאוד.

"לסבא שלי, אהרון כרברק, הייתה יכולת סיפורית ולשונתספורות ויצאת מן הכלל. חוש הומור ודמיון וציניות מן השם. הוא היה גם מטייקן. הסבתא סיפרה סיפורים של בשר ודם וארמה וחיסה, על ילדותה ברוסיה ועל שני אחיה, משה ויצחק, ואיך יצחק לקח אותה ביום חורף קי' לוצר האמר לת, 'ט, טניה, תשימי את הלשון על דלת הברזל'. והלשון נרבעה, כי הסמפרשורה הייתה מוחת לאפס. כשהיא סיפרה לי את הסיפור הזה היא הייתה אשה בת שישים ויותר, והכעס שלה היה טרי ככיום היוולדו.

בפגת המעידון, מאחורי גוש אנשים גדול שכולם ביחד משפחת כרברק, ניצב סנטור כנף ענק, ועליו כתובת המעידה שנתרם בידי יצחק אריז, האל של סבתא טניה שעשה לה את ניסוי הלשון והדלת.

עוד, בן רוד של אמרשילמאי, בתק, עק, הוא הכין בבית את מה שיש לו לומר על הספר, קרא מהסכם, "ניכר באמר שסמך במרפסת השנים את מרטי ודוים, העבודה, הגושים וכן את המיתוסים המלווים את חיינו. בעמק מקומה דא... עמדו למאיר, תבוננה, הכשרון והיום הם האוהב לאותם אנשים, ולא ננסם למכשלות של איראליזציה או שחיתות מרות קידושת

יום עבר ויש מחר. ביטוח חיים הסנה.

קליקסמניה

קליקס, יצירתו והחיות, זה לא צוהק. זו אהבה עשירה והבזואה חרוביות שונות בזמנים שונים בחברות שונות, ומגלגלות טכניקת עזק בדלגלה המודרנית, (שול יפן, במיוחד). היא אהבה על חליני בני-אדם בעולם, וציחות מאונח שלה מככבת מאחמול במזיאון ישראלי בירושלים, וכן, גם טוכי שם וגם טוכראן, חרדטים ושייטין, וכן, הם גם מצחיקים. מאוד.

מאת אורי' הראל

ג' סמירן עם רדס, וספירדמן עם טוכי ירצק, והכל בעיר הקורס, ירושלים. ואפשר לבקר אותם, ולראות אותם מקיבו ולגלות הכל על כל קרובי המשפחה שלהם והבגדים והגלימות והמסכות והמשקמים והבוכים והבית - גם להניח שחלכתם למזיאון, תרבות יעני. הכל התחיל אתמול, במזיאון ישראל, ויימשך שמונה חודשים, עד פברואר. מוכר כמובן בתערוכת העסקים. כל מה שרצית לדעת על הציורים המצויירים ולא חזקת, או לא זה לך את מי לשאול. למשל שחוקמיקס התחילו כרכר רציני, מעין דיעות מצוירות, אי שם בשלהי המאה ה-18. או הופיקו ירסיס חביבים אותם נהנו לתלות בעצות העיד ועליהם שרשרות של מלכנים ובהם (המשך בעמוד 41)

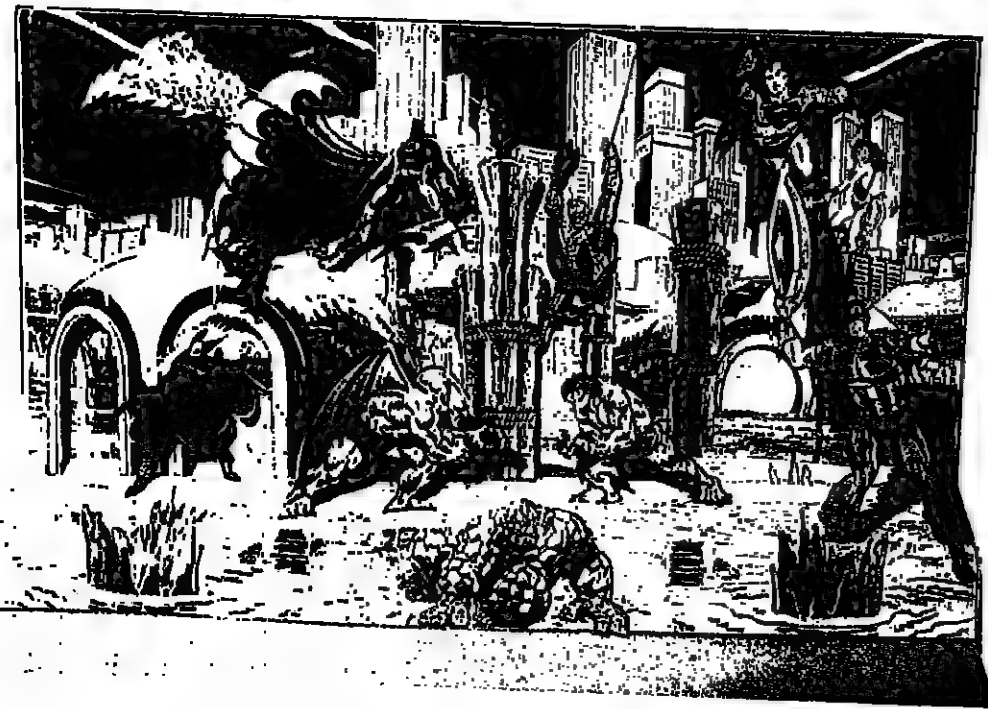

למעלה מימין קומיקס חתומי שצא במינכן במחצית שבעידת. בין חושאים שסקרן לידת הצמלק, מימין למטה - משלנו, קומיקס בחולילן מעטו של מישל קישקט. למעלה במרכז דמונה של "באקסיין" הצרפתית, סביבה מוצח העשירה שלמה של מוצרים ולוחים. מככבת בחבורות למבוגרים. שמאל למטה "הילד הצהוב" מארד"ב, סוף המאה ה-19. חרשט ומליצני טאקט על חזקת למרסמו בעתודיות.

סלסמניה

ימון קרוב:
קומיקס נמכר
בשורת הדת
(מתמאר ח' 18)
החורין
מסננים את
החוטא מבט
הקטן, ימון
רוחוק, דודי,
גובה מצויר
ב"mad"
האמריקני משנות
ה'50, למעלה
דגם של פית
מבזר קומיקס
מחפצות
במדינת.

ילדים חיות וציורי קיר תרשים
מיוחמים והמון יצירות קומיקס
כחול-לבן, ויש הרגמה של אנפיה -
ילדים, כלא הנבלת גיל נג, יכולים
להפעיל מבשר אחד כזה - השואה של
אמנת ועל אמנת רתאסדן יוקי, של
פי גיבורי הקומיקס "יוסטי" של דודו
בע, שילדים יכולים להפעיל ולהציג
בעצרתם לבד. יש עד מפרואר, או מה
אנש מדאנאיה
הרמות שהנפכה להיות אוהבה
עלינו כחתי היא גילי חדש כשכילגרי,
אמרת מיכל גרשי, אצבת התעורבות,
זה קיימי קטל, יצור אמריקני מסורי
בעל ששה מיתדות שלא ניתנת לתרגום,
לידי 1911, גם הוא שם אלא מה
או העניין הוא כמובן למצוא איזה
שנים שלוש ילדים כחוד תיודין כוב,
לעיר שבעים אדם עושים משנה גורא
הנכחי שאנש לוקחים אותם למדינת -
וללכת. אין שאנש נכנסים, תגיו
לגדלים להנחה של הקטנים, תגיו
המטות והנחמה השלמה, הקטע איזה
ביציאה, ותקשו קולות של קרונים
מעונים עד שהם נעלמים מהעין, ואו -
צא לדרך. ושההורים האלה לא ינסו
אחכם מרדדים את הגלים של מרדמם.

לא רחוק גתח מחילו המצוייר שלהם
בתחילת הארץ (סליה), אי עיתון
לא חזק בן, חליליו להמפר ממנו
בעבר מרדמם, ומכר אותו לחבה את
ששמה די.טי. והיא הפכה אותו לגיבור
עלמי.
ואפשר גם ללמוד בתערוכה
שבשנת ה'50 יבאו מתחכים וחרים
בארץ נגד הקומיקס בחימה שטובה
בשעה שהם משתים את חנוך, וכדי
להימנע מפשיטת רגל, המציאו חברות
הקומיקס "הוקד" למיה ההנהלה כל
עלילות הקומיקס שלהן. החוק קבע,
בין היתר, שהחוק חמיר ינצח, שאסור
לרואות בין ואסור להראות וווקה, וכל
וככה בריוק מוסרמן, כאשמן וכל
חבריהם, חוקים קשים, עושים משהו
חמיר רעים של, עושים משהו
רעיונארי במהרה ולא מקללים. אלא מה
כל התום הסטרייל של השנים הן,
המפתח העשיתי שלהם של קומיקס
מחורתי עשה וצייר כל מה שאסור
(כמעט) ובסוף, ברובו, גם יא
המפתח לזנחה - Mad (מאדי),
המפתח לזנחה - Mad (מאדי),
יש בתערוכה גיבורי-על - אג,
דעתם ששחיתות התחתון הן, דיעות
שלא ידעו - וגיבורי התפארות

ומצעים ועטים ורחיטים ושאר
קישקשים, כולם קומיקסיים, או שפע
הקומיקס עצמם הם שישכנעו אותנו
שאנחנו מפסידים משהו חשוב
באידאומות האמיתיות שלנו לרובים
ומצייירים האלה
יש בציגת - הסטרייל והסטיס
ומצגים בכוכבי ראש, כמו הקומיקס
עכב" שזיעקו לפני מספר שנים את
ארה"ב האמנונית (החורית), שני
מובנים די חשפים כנצור בירי ארט
אונגרי, ועניינו תיאור חיות והשאה
של אבי הוצר, ביוור, ויש בצעק -
סרגאות לציור קומיקס, תחפושות
שאמשר ללבנו, מבין עם קולות קומיקס
מקלטים ובית דרדסם.

(המשך מעמוד 41)
דיעה מצייח, בדרך כלל מהמנו מספר
השיר, או למשל שאת המלונים עם
הקסטטים והמיטו האנליים במאה ה'18.
או למשל את, שאת הקומיקס ממש,
כפי שהם מוברים היום, שיכללו במאה
ה'19 במרה אידועה, ומשם זה הגיע גם
לארצנו, שם זה התפתח כ"מטרייטיס"
בעיתונות.
כל התבונה הסוכים והמפורסמים
הניק, מכל העולם, ללמדנו שהקומיקס
ו ששה בינלאומית שכלל לא ברור
למה אי פעם לא הצליחה בארץ קודשנו
ולמה אפילו אין לה עניין עם עברי אחר
מקבל. אולי עכשיו, אחרי שגראה כמה
סוב גראה מוסרמן כגיל 50 נחיה לו
קמלוח בחדש שעבר, או איר קסאיו,
המשרות הוצמחה שגורלו ב'1906,
משפחה עד היום להתגבר כל הזמן
בצורת ולחיות כך באשרי ובעשר
ליצורים ובעלומה גת, אולי עכשיו
נשכנע.
ואולי מי שישכנע אותנו יהיה
גרדי, יציר דמיונו ומחולו של מישל
קשקש, שגור במיחה לכמה תערוכה
וחזא מבכ בה בתור מבטיח ומציג
או תחור, של ילד גורמליריק
מבד-לוקמקס שיהיה שם, עם כוחות

מבצע ברהיטי רון - ניר צבי

חיים ללא הגרלה

מיום חמישי עד יום ראשון - כולל 3 ארוחות ביום.
כולל סיור מאורגן באוטובוס. באוניה קדינו מפואר, מופעים,
חנויות פטורות ממכס ועוד...

- המבצע - לכל הקונה:
- מזרון זוגי סופר-סילי פוסטרופדי
- או מיטת בסיס זוגית סילי פוסטרופדי
- או פינת אוכל מעץ (שולחן הגדלה + 6 כסאות)
- או מערכת ישיבה לסלון (לספה תלת מושבית, ספה ח מושבית וכרסא)
- או ספת נער כפולה עם מזרונים קפיצים
- או חדר ילדים מושלם
- או חדר שינה מושלם

שולחנות כתיבה עם מנורות החל מ- 199	שולחן מחשב עם מדף נשלף החל מ- 69	מזרונים קפיצי אוטרופדי 140x190 החל מ- 299	מערכת ישיבה בדמוי עור 2+3 החל מ- 1,999
מערכת ישיבה בעור 2+3 החל מ- 3,999	כסאות תלמיד מסתובבים החל מ- 99		

חדר ילדים

המכירה במפעל בניר צבי

מחיר במחיר 23.00 עד 25.00

חדר ילדים

מכירת סוף העונה של ריהוט מרפסת וזן

פסלר למעשים ילדים חדים

חדר ילדים

מכירת סוף העונה של ריהוט מרפסת וזן

פסלר למעשים ילדים חדים

רהיטי "רון" בע"מ. מושב ניר צבי (מוד צריפין) 08-229546 08-240540

לדעת אצלנו

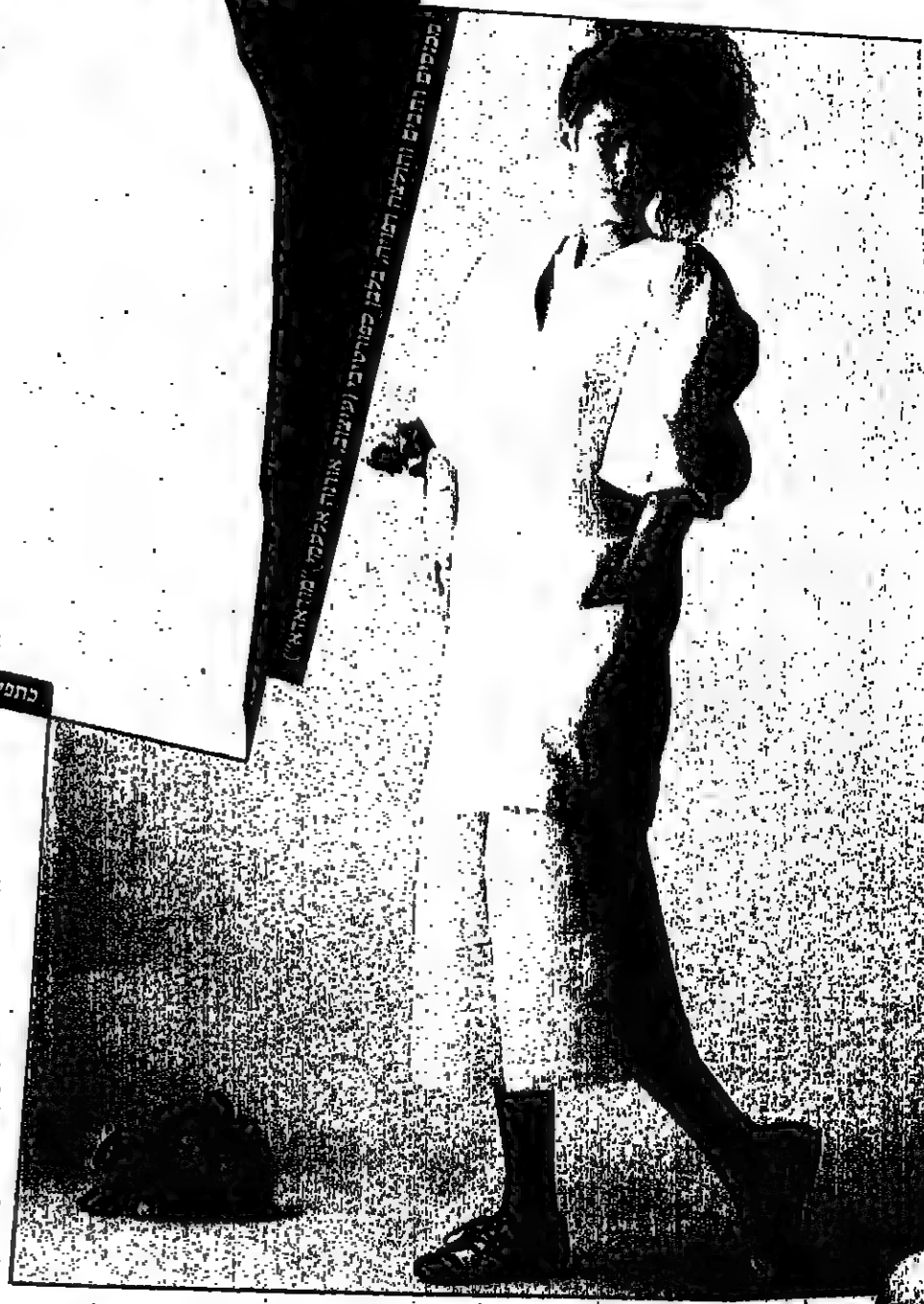
לבן לגמרי

מאת יהודית תנוד

לבנות הברכה עם אלמנה שחיה לבד

כחמים חשופות בשמלה רומנטית מתחרה אנולית ו' תחרה ירוקת

הלנה מ' אהרן

שילובים לבן

גוץ, לבן, נקי ממחשף ועד נעל, כלל אצדק עליו וקייצ' עם נעליים וארנק בצבעים, אפשר שכל אחד ידע בצבע אחר, וחכמים או תנועה בצבע שלישי.

דגמי - לשלב עם שחור. עכשווי: לבן לבן עם נעליים וארנק מעור בצבע מנע. הגינה עם חכשיטי וחב או חכשיטי ככל מהדקים.

צורה עם עגילים, צמד וסיכה גדולה מפלסטיק בצבעוני, או עם מטמטח בגובה אדומה או כחולה, קשורה על הצוואר, או מציצה מכיס הטכסטים. אפנתיו עם פרח מלאכותי גדול ונכסני צמר לבנע, או לשיער.

המפורסמים, הם כל הבגדים הלבנים האחרים. יש מתיישים, ממשותן מחססס או מכותנה עבה, וסחם בגדים בסיסים, מכנסי ברמודה, מכנסי סיג'אמה רחבים, מקסרונים עם שרוול קצר, חצאיות מיני או קרצוליות. בגדים בסיסים שאפשר לשחק בהם עם כל האביזרים שבארון וללבוש בלי שימאסו עד סוף הקיץ.

מי שתושב לבן זה צבע משמין, הגיע הזמן שיתעלם מהרעיה הקדומה הזו. גם שטנים אינתיים נראים טוב בלבן. עדיף מיל לבן מכל אפור.

לבן גורא טוב על רקע עור שוק, אבל המדעות והדעה לגביים של חשיפה אפילו לא מוגזמת לשמש, יצרו חרמית ורשה של אשה בלבן, עם קור בהיר וחדוד, עדינה וחזונית, כמו וצפים של תחילת המאה, כשרק אביים היו שוטפים וזר העתהלות. עדיין קשה לשכנע אנשים לותר על המראה השוקן, אבל חבו וריא, מוד גשוחכנע שלכן זה יקל לא רק בבגדים.

ולחלוק את הירקודציה בכל פעם כשורצים לשנות סגנון.

בלבן של קיץ 88, מתחרים מראה מסקי, רומנטי וספורטיבי. יש מתיישים וגם הרבה מכנסיים ותולצות ספורטיביות וששונים ללא יומרות של סגנון מסוים. המראה המסקי משמע מאמנת הלבנים בקישוטים של פסי תחרה, בחלוצות מחשופים וחי שקופים מוננים בחתירה וקיקת, תולצות ומכנסיים צמודים לגוף מעורר לייסרה, שבעבר שימשה למחזיקים בלבד.

בפרק הרומנטי יש בגדים עשויים מתחרה אנגלית. כך קוראים בצרפתית לכותנה רקומה בשוליים שלפני חמישים שנים השתמשו בה אך ורק לתחזוקה ולמצעי מיטה, וכשזו היא משמשת לבגדי קיץ נקיים וצעירים. תולצות עם סלמול שוטף כחמישים חצאיות עם שכמות סלמול סמוך למכפלה. תחרה אנגלית מייצרים גם בארץ, במפעל שמממח בארצות אלה בירושלים.

עכשיו מתחיל הקטע הלבן של הקיץ. קל לקנות בגדים לבנים, כי יש בכל מקום. אך אם למי שיוצרים ברוק מה הם אחרים וגם לבגדים בדרכי התופה, שבא להם בכו ורש אבל לא יכולים לתחליט מה לקנות.

בלבן תלכס על במה לא צריך לתחלש בין צבעים שונים, גם לא להסתבך בשרטים, משבצות או מסיים בגדים לבנים יש בכל מחד. מרחב ישימה וכו' המדינה עד מציאה מרחב בשוק בצלאל. מה שישן בלבן, שאינו מסגיד כמה שילמנו. גם כשמתחב במשהו בשלושים שוק, נגיד תולצת טריק ומכנסי ברמודה, לא דואים את זה.

מה עוד אפשר להויד לבנות לבן רק לותר. עד מעם, שזה צבע סעד נשאר לו תרומה של עשירים שגם עניים יכולים לורשות לעצמם. שחור מומא לא רק לצעירים, אלא גם לסבחות. עם חדרים כבדי לבן נקי מקישוטים, אפשר להלבוש עליו מזה ששנים.

משהו:
אם אתם מוזמנים אל שני אושנים שקרובים אליכם באותה מידה, ואחד מהם עשיר, והשני עני - העשיר תמיד יקבל מכם מחנה יקרה יותר.

שיפורים

מספרים שליליים

אדוני שר התחבורה, אנא, אני מבקש ממך, אני מתחנן על הברכים, ומצדד תמונה ושלא תחשוב שאלה סתם מלים ריקות. על כרטי אורד לפיך: הפסק את סימון השנה על מספרי המכוניות.

ר, אנא, ר, זה מבקש, זה מבקש, זה מבקש, זה לא נאה ולא יאה. בשביל מה צריך שכל אדם יסיר על שנה מסוימת למח?

אני בטוח שאני מנוע מלתאר כאן את כל הדעות שבסימון השנה על המכוניות. הגענו עי למצב שאנשים מוכנים לנסוע במספר עשור באיחודי מכונית - בתנאי שהוא יהיה '88.

בקרוב '89, ואין סוף מנהיג המעונים יילחצו בנתיבים ויבקשו נפשם לנסוע במכונית עם מספר מתוק, ובכל פעם שיראו מכונית '89 יבטו לבם והם לא ידעו איזה ישאו פניהם אל ילדיהם ונשותיהם. מי צריך את זה?

גם אני שוקל לקנות יום אחד מכונית חדשה. זה מבקש, איך אסע עם מספר התועק לאוויר העולם את שנתה החדשה? הרי זהו שיא חולגות. אני משוט לא ממוגל לרוב על זה איכס.

אנא.

צירפתי כאן דוגמאות למספרי מכוניות בארצות שונות. תוכל בקלות לראות: אדוני השר, שבאף מדינה אין נוהג משפיל כזה, למסן את השנה ומרוב במדינות שמכונית עולה כח רק כמאה מדיה, ואין צורך שכל שנה מכונית יסלם גם כסובו נוטה השווה לכלכלתו המלאה של מדינת אחר למשך שנה שלמה.

פעם כתבתי במדור לא נחשב זה רשימה המבקשת ממך, שר התחבורה, להפסיק למנוע את הנתנים ברישיות שיציתו לחוקי התנועה, קלתי מלשכתך השונה יפה ומנומקת המסירה מדוע יש דרוקא כן לציית לחוקי התנועה. אני

עדיין חלום עליכם ברעתי, וחושב שאין צורך בציגות כזו כלפי חוקי תנועה, וככל שנהג יתור תופש בחוקים יהיה יותר נעים ובטוח לנהוג, אבל בסדר, אתם חושבים אחרת, ואני מעריך את העובדה שעניינם לי.

אבל מה בשם אלהי ישראל הגדול תענו לי כדי להסביר את הרעיון הדוחה לרשום את שנת המודל על כל רכב?

אם אתם רוצים להתחיל סידרה חדשה כל שנה, בסדר. אמצי לך תיכני שיטה, כבוד השר: קח מספר כלשהו, והוא יהיה הקוד לכל השנה לא טובה בסדר, קח את מספר השנה, והפחת ממנו 13, או חלק לשניים, ובמסירה של שנה לא ווגית תפחית מתוצאה את החצי. זה יהיה

במקרה הראשון 75, במקום 88, ובמקרה השני 44. מי שירצה יחשב בראשו איזו שנה זה, אבל המספר לא יצרח את האמקס הסכרי המרכא שלו לכל ילד של שכן בידוכ.

תפסיקו להפוך את כל אורזי המדינה בכוח לאקסהציניסטים המפנינים את מספריהם לעין כל.

מספיק, עיובו את סולחן הצנת השנה המשפיל אפילו יצרי המכוניות, המעוניינים והאשיים, לא הירדרדו עד כדי סימון גם של שנת המודל על המכונית.

רד מה. אני מתחנן, ואני עדיין כורע נראה שוב תמונה ומקעס קס אתיפת הסירו מסני את כתם השנה על האוטו שלי.

מאיר גליא

מילון עברי - אנגלי - עברי

USER - FRIENDLY

HEBREW - ENGLISH - HEBREW DICTIONARY

מאת שמשון ענבל

3 כרכים
100,000 ערכים

- * מעודכן, ומיועד לעוד שנים רבות.
- * קל, בוח ובעים במיוחד לשימוש.
- * משקף את השימוש החי והעכשווי בלשון (כולל ניבים וסלנג'ערה).
- * מקיף מונחים מתחומים מקצועיים שאין במילונים אחרים, כגון: רפואה, מחשבים, משפט, דיפלומטיה, מדע, טכנולוגיה, החי והצומח, צבא, מוסיקה ושאר האמנויות.
- * דגש על אנגלית אמריקנית.

הוצאת ש. זק ושות', ירושלים.

תולש הזמנה

לכבוד ספרית מעריב

רח' החילון 3 ר"ג 52522

בא לשלוח אלי את המילון 'לשונות האלפיים' מאת שמשון ענבל.

מצ"ב 2 המחאות בסך כולל של 99 ש"ח, לפקודת ספרית מעריב.

שם _____ מס' ת.ד. _____

כתובת _____ מיקוד _____

האזור _____ חתימה _____

בע"י כרטיס אשראי/חשבון קרדיט

יכולים להזמין בסך 781877-05-599598

ספרית מעריב

ספרים מבית טוב

שנאה בריאה

(המשך מעמוד 14)

רויאל. זה טירוף מערכות, ואם בעזרת השם, שמיר ירכיב את הממשלה הפעם לא נותר על תיק הדינוגר. ועל רשימת המערכת: "שם השתלט השמאל הקיצוני. לא רק מחמדריצמן ופרס, אלא תבורה שלימה. שלום עכשיו חדר למערכת הדינוגרית של הגוף ושלח שם את שלוותו. ירמיהו האידס הסלני לא מפריע לאשקלוני אחר לקום בשקט ולהציץ במשחק הכדורגל המסורר בשידור ישיר בטלוויזיה. "אלההיסטור, עוד גול הבטיח".

ברוך חזרה לתלאיכני אני שואלת אותו בשפה מעורבת אם באמת אינו חש רמזים לגזענות. אולי דרמטוגיה גברה על התחושה. "לא, הוא אומר. "מה פתאום, השינאה שקיימת לערבים היא שינאה בריאה. היא שינאה לאוייב. זה טבעי שכל עם כלפי אייב. מה זה אייב, זה לא אנשים. "זה בראש הראשונה אייב שלנו. אייב שבונה את הבית שלנו. "זה באמת חסר את העניין למרכיב יתר, אבל זו עריין לא גזענות". אלא שלך נשאלה פעם מה יקרה אם תאחזק בבריית, ופסקה חר משמעת שזה לא יתכן. מה אנה אומר על זה. "לא הייתי מפתח מערכת יחסים עם אף בחורה שאינה יהודיה". ואם הכן שלך יתחזק "לפי מידת האיסלוגיצייה שהוא מגלה בחדשים הראשונים לחייו (עידן בן חמישה וחדשים), אני מאמין שהשאלה תישאר היפותטית".

לאחר הביטוי אצל ואקלין וגבי מגיעים לידית שיכון של חבר מרכז צעיר ורגיש, החורים יושבים וקופים, צופים בנגבי, כוכב הערב. "אחם יודעים למה אני תומך בנאצי", שאל חבר מרכז חזק ולמדן נטיון. "למה? תמה המאה, שרואה צורך לשוחח קצת עם אורחיה. "בגלל אמה שלו. אמה מאוהבת מה לעשות. אני מביטה בצוא. הוא לא מניע שידר אחר כפניו. פרצוף אסום. והוא שפאח באמה נאציה ממשיך לתנות את אהבתו לילי. הילת. וצחי בודה בלחמית שאן ה.שה ומשנה נושא. מנסה כי הווא המאורה, מתקשקש להמשיך ולתת לנאציה מתאורות. בסך הכל רי מעליב.

בסוף מאי אירגן צחי כינוס לאוהדיו ותומכיו כאלומי "גיל ארצי". המפגש היה דוד לויאן בעל תנות לשכשירי השמל בתליאכני. בתפריט היה עוף סיני, גולש הונגרי, אורז, ירק מבושל, סלט תפוחי אדמה, סלט חצילים, סלט גולמן, סלט ירקות, סלט וואר, מוצים, קפה, עוגת פירות, עוגת שוקולד, עוגת פריב ועוגת לימון. התפריט הזה גרר ביקורת חריפה. התגובה של הנגבי הייתה: "מה, אם ארם מגיע מקיפת שמונה, הוא כסח רעב. אז אני לא און לו משהו לאכול? באמת רחמנות. מי רוצה חבר מרכז עם כסן מקיפת.

שני פרופסורים חוצאי הנגבי ושלח לחברי המרכז. את שניהם כתב לבדו. פנינים: "אתה שומע בכנסת את פרס, ויצמן ושריר, מוחתרים מובל פה על חבלי מלחמה - ואחרי חש צמרמורת. אז "בגלל שלום עכשיו" השתלטו על הרשימה לכנסת. "יונים" מסוכנות, נושאות בפיחן עלה של נטיגה. אז: "בכנסת, כמו כנסת, אימת חורגים - קוא חזן, כשהנץ כסביבה, חורגים מתחשקת ממש, בשלח חרפה ויונים ממחנות.

לכל רוח. ותחשו מה ראשי התיבות של "נצציץ צחי" - נץ, גם ההברקה הזו של. ריש גם כמה כותרות עיתונים. מאי 79: "נצחון לליכוד בבחירות באוניברסיטה העברית. הדרר החיש צחי הנגבי. מארס 81: "צחי הנגבי רודף מהנהלת האוניברסיטה - סלק את הסטודנטים הערבים שהחורו עם אש"ף. אפריל 82: "צחי הנגבי וחבריו עיין מבוזרים בראש האגודה בימית". דצמבר 87: "לא ארפה עד שעמדיב יורחק מותית". פברואר 88: "פרס תוקף את הנגבי בשיבת ממשלה" - גם זה כנראה מקור לנאווה.

ואיזה כותרות אין שם: "שופטת השלום בתליאכני אסתר קרוב קבעה במסס הדין בפרשת אימתיא" שהאמת העובדתית לא תמיד היתה נר לגלגלי של צחי הנגבי". או "לחמית את הנגבי לדין, חובעים חכים מראש הממשלה הודיעו המשטרי על השתתפותו בוועדה של חרות למינויים בשירות המדינה". או "קיקלוקוסקלן" - כתבה המספרת למי ששכת שנה העק לא תמיד היה נר לגלגלי. למשל, הוא וחברו ישראל כץ נעלו את קשרו האוניברסיטה כלשכתו, כששם בחוץ היו לבושים בשקיות נוסח הקיקלוקוסקלן, ולפריסם בידיהם. למשל, האלימות כלפי הסטודנטים הערבים, שהגיעה בשיאה לשימוש בשלשלאות. למשל, ההתבצרות באגודה. למשל, הנסיון להפגין ביום באו של הנשיא. קיטר לארץ, נטיון שמוכל עליידי השכ"כ. ועל המעצר שבה בעקבותיו אמרו "בו היתה חוויה מיוחדת במינה.

הוא בעצם, כל-כך נחמד, וסימפטי וסבלני ולא מרים את קולו ולא מתעצבן, ולא צועק, ולא מקלל. אפילו לתקשורת הבוראה האיומה, הוא מפגין חיוך חביב. עוצב קצת, שרמנטי. הנה, בלי שום קשר לחיך, מגיע יום הבחירות של הפאגל. צחי הגיע בחמש בבוקר. למש חמש "לבדוק שחבל בסדר". ברק, הכל בסדר. אחריכך היו הווא, הלחות, הוועה, הבסמנות, ההפשות, המטייקים, הובועים, היין, השלשים. צחי מוקי גלי אהדה. "זה יר"א, אהבה איתך", "אתה בנפנים, חביב", "צחי, צחי", "עיוני שלי", "בוא תן שיקי", "חגיד צחי טיפול במכתב ששלחתי לך". בשתיים בצהריים הוא שואל "אפשר להיכנס לביתה או שזה טמקני מדי? לא, הוא לא נכנס. אולי עניין הסתבקות השפיע. בשתיים וחצי בלילה התוצאות. צחי הנגבי מקום 12 בפאגל. מתוך 104 מועמדים. המפתח יום הבחירות הזה. צחי משחק אותה לא רע בחור הפתע והום. צועק מוחיך במקום, לא צורה מאושר, לא מקפץ, לחוץ יר באריות. כמו שצריך. הוא יורע שהוא בנפנים. בכנסת. עכשיו נשארה הוועדה הבחירות בשביעות. הוא עוד לא יודע איזה מלום אירי מצפה לו.

כשבוע בין בחירות הפאגל לבחירות השביעות, שלח הנגבי 2000 מכתבי תודה. מוזירי טלפנים. עונה על טלפנים. מקבל פוזרים, מבריקים. תהנה מה תהנה שם, וכינוסים. ביום שלישי, יום לפני היום שהוא מבנה אותו "מלחמת עולם", ומסתתת בשר, הוא מגיע לכינוס של קורפו כאלומי. לילה בחוץ המסגר בתליאכני. מה זה מגיע? חשך ורוע לפני מיום הנונס. באמצע הכינוס צריך לשבת בשקט ולהקשיב בסופו אפשר לחוץ ירמיהו, לפגוש חברי מרכז, קיצור, מה שצריך. לפי לחיצות הידיים של תומכי קורפו, להבגין אין מה לראו. לחוץ לחוץ לחוץ לחוץ ירמיהו. לחיצת יר עם קורפו, אבב לא ראית. קורפו היה האיש שהבגין את הנגבי למיסר העוליתי כעדות במחנה. והחבורה שאלה צחי, אנשים שנשטנו אותו לטבת שמיר. תשוקה. זו השמחה פרוצה. הוא כמו אדם. אני לכונן את חסון. על הסבר בלשני.

"קורפו הוא כמו אח. אני כמו חבן שלו. כשעובדיך לכתו כעוזר של שמי, שחיה או כמשרד החוץ, קורפו בדך עד נך"

ועכשיו לעיקר: "ומינסקי" כשורה הפותחת של שיר בידר אשר משמש כיום בידור יום לבו גזע נאון ונורב ואביר. רק שני שליש של הנבאה חוו התגשש. אבל "אביר" - לא מיצין אותו האפילו לא התקיימו למיציו. לא הוא לא התחנן שנתקלל או נאכארו אלא שעליו לגלות קשיחות מוחלטת. אבירות נמוכה של הפעלת הכוח שבידיו בחיפוש דרך שאינה מתרבת כנבואה משיקלים והנפנים או משיקלי רשת קלה.

הבחירות לשביעות בתנועת חרות. כן, עוד פעם חסלחתו יעזר צמצמות. המתח, אם מנה לו יפוצץ את יום הבחירות או לא, עובר עם חוררר התוצאות. לוי מסס ראשון. צחי הנגבי עומק בלומר "אני הולך על השביעה השלישית מקום שלי. קצת את המשטש הזה. ומקפילו אותו בכמעט אלף חברי מרכז. למה שביעה השלישית ולא שניה, שואלים אותו רק כמה מאות תובים. וצחי. עונה לכמה מאות. שואלים: "כל דבר בעיתו". למעשה, יותר נאן נכון יותר. התבקש לומר על מעמדותו בשביעה השנית כדי שחברים וחוקים יותר במנה שמיא-ארגס יוכלו לתעמיר את מעמדותם בשביעה זו. ועוד סיבה לא היה לו ספק ולו העטן ביותר שסיכויי להיכנס לשביעה השלישית אינם יורדים ממאה אחוז. והיה לו על מה לסמוך. למרות שהחורג בריליים של מנהג לוי ושריר.

המועמד: בבדיבה (משמאל), ווכח לליטומי אהודים (משמאל) - "אתה במוסר, חובבי, עם שמיר, כיבי ותותו ודן מרידור (בתצלום התחתון, מימין לשמאל).

למה הוא עשה את זה? "לא יודע, לא ברור לי". אתה בטוח שהוא ביטל את זה? "כן". בכל זאת נחוצה יסנה אינו סיבה לכך שהצפה שמועה שאנה כסיר את דעמדותיו? "תאמיני לי, אין לי ספק של ברוסס לזה. לא נכון, לא מבין". ריכבת עם סביר? "כן, הוא התקשר איתי, כלומר בכוניין כבודי, וסיפרתי לו את הסיפור. הוא הכבס איתי. כאינס היה צריך לסאול אותי או למחול לעידן אותי. נו". "וזה, עכשיו אני מנסה לשכוח". אתה עם וידורו כמו שלך חונל לשכוח? "לשכוח זה לא למחוק". אולי יש לך מילה רעה על ארגס? "לא. חרבר החידר שאני יכול לומר שאני שייך למנהג שמיר ולא כתנה שביא-ארגס". זה המקסימום שיצא לו מהפה.

בכלות רבה יותר הוא מברר על שלטון על עם זה. "אין לי בעיה עם זה ואין לי פתרון לזה. הייתי שיש לו פתרון לזה הוא כתנה המברר על בימוס ההונסטר". גם אמא שלך אברה שאין דבר יותר מוסרי משה ארגס.

הוא אברה שזה מוסרי אבל לא ריאלי. ומה אתה אומר? "אני מסתפק בזה שזה לא ריאלי". למה לא לומר על ענה למסל? "אני לא מוחרר מריטוריאליה על שום ססת. אני מוכן לתת לזה אוטונומיה אבל השליטה המוחלטת תהיה ביד גליל. לא תהיה להם מדינה, ולא ישתו לאומית עצמאית". תהיה להם הכוח לרצונות? "כל עוד הרצון לא יבוא לידי ביטוי באמצעים בלתי חוקיים כמו הפגנה כדוים, ספרים, ודבעת דעת, זה בסדר". מליחה, אז איך הם יבואו את רצונם? "אם הרצון יבוא לידי ביטוי בחלומות ורורים כלילות של נטווי שינה - אין לי אפשרות למנוע את זה.

דרך אגב, מה דעתך על הספר "מצעד האיוולת" של בדיבה שכתב? "המפתח שערבה מלטר שכנהיגים יכולים לרדד את עצם עד תהומות הנפשה, למרות שהם מאמינים שהם מפרחים את הארגס המוכרז של אלה שנתנו בהם אמונה.

מיכל קמרא
מלחמות 49

בצילום הימני: פסח
גרמז ואשתו רוח ("אני
עובדת מרביבית").
מזכירת "איכורי המחר";
פסח צילם ב-52' ממלא
רחוק: עו"ד דני גורו
(צילום: ראובן קסטרו),
העוזר לו בשת-ארגוס
דובנר תנועת החרות.
בעבר יו"ד "סקופ",
ונציח המים צמח ישי,
בעבר גזבר "עידוד היום
העצמאי" (צילום:
עופר קרין).

(המשל מעמוד 24)

אבל חיים רמון עצמו חיים ידיו באותו ליל הלווה
ממורטם 24 בדיוס שנה נחה בעל הלווה הכנסים
לעמיתותו שאלו ממונות. "איש ליל בקוע
לנפש" הוא מודה. מלך יחילתו לעשותם אל אלה
הכנסים ככספים, לטעם, הם אליו מאירים ככספים
ל"חיים רמון" אלה. הליכוד איבד כל הכסף.

חיים רמון מבין על הבורות "נפסע הבאה
לאל תלך ידיו" וזעם חזרה חזרה שאני עושה רב
העולה. הוא טוען כי העמיתות הקשורות במידת
המדינה. אולי כן אולי לא. אל בדקנו את
העמיתות האחרות (חיים רמון) "אלא ששלים" "עמיתות
אנשים" "בירת אבות" (אלא 20) "עמיתות
אנשים" (50 אלה) או את "עמיתות שער" (30 אלה).
בדקנו עמיתות (ה"חלוקה") איראל
ויינייטסיין. "עמיתות לעידוד היום העמיתות",
וקוראים אליו חוקמה בשמותיו ביום 1987. ידיו
העמיתות. קורדיין יצחק נח מיידישלים שער (ועד)
הכנס בדיון להחליט. "הכנסים שאושרו על בודות
הכנסים אל העברו אולי עדיין, אלה אומר. רב כח
קובעלנו את תרומתו, לכן אליו הרבה פעולות. והוא
בסאות תרומתם משל "העמיתות כשיחיות, הכנסות
בסאות מלון. הכנסות אלה שיהיה מרכז שישי
שיחיות" של חומה הפריטים אל יניח הכנס, אפשר
לעשות יותר. אליו "החלוקה".

מח ישי, נציב המים ומגורי פוליסט, ליברלסון,
לא שמע על עמדתם בשם "עירוד היום
התנצבם." איוו עמותה הוא שואל, "מימל לא
שמעתי עליה".

איוו עמותה שנוערה לעזור לאגשי הווימה
החשיתית, לא מוכריים לא את מטרות עמדתה שואו
גאבור שלה. "למנו על אינטנסים מקצועיים על אנשי
הווימה החשיתית שלהם. עמדתה לאגשי הווימה
הוא, הוא אי נוכר במשפט, הוא נציב המים.
לפני אי שנים שלוש עמדת ממיני יודי איראל
השפיתין לחלום על יגירתו או הם עשו ממיני גובר
ועתה נאמר. מאו ותחמי על התנצבם לא שמעתי על
עמדת רובי".

עוד נגז אוטר שחיים גובר העמדתה הוא רואה
שקאנר גוברם שפרסם שחיים גובר לחודשי לבמישי
דרשם העמדתה על חשיתיו. אבל הוא שחית בעיתו.
אקסר נודלים על עמדתה 170 אלף שקלים, איי כבר
הוא עמדת חשיתן. גובר מציג עמדת חשיתיו.
"תאמן ליי, הוא אלה. אינני כפי גובר חשיתיו
עודרדי, לא אלה. אינני כפי גובר חשיתיו".

[illegible][illegible]

Классификация 50

את מה יהיה

מפת האינת'פאדה

משליבים אבנים בירושלים (צילום: יוסי ומיר, "סקופ 80")

אני יכול להיות יעיל. זהו אמצעי ענישה, לא דרך לפתרון. שיטת העונשים היא התנחה והבלתי יעילה מבין שיטות החינוך. הנענש אני מתקן דרכיו; הוא יודע למחזרת ומספין את התנהגותו השלילית. בהוצאתו אכן ניכר בכירור מכלם של ירעי' השטחיים. אך נראה גם שאותו מכל מגביר את יצר הנקם במקום לרכבו.

באומר, כי התחלתו הלא נכונה של
אלא כשיסתרנו אותו עם הניגון. אם
האקוסטיקה ורשימת האופורטוניזם – תורמים כבעצת חסידים
לדריש פנים. פנים. אין אתה אומר בחומר – על מדרג
אין הקודש, במקום זה אלוהים וגם אין כדור בשקלול על מיטות
התעורר לרגל לרוב, אלוהים, בנרדע עם המצאנו וכן א
הוא דורג בחומר לגביהם התולקו בכחמור התאורות פירות
הישראליות – יש לך חובותיך פנים הניגון: הניגון, הניגון
האקוסטיקה מוכנתת וכו'. אין כשהניגון יצא מול אנדרלומטיה
המחלה – אתה מוכנס למחלתה. אין אפשר לשפוט את המחלה
האיש – שמוסלם שמוסלם – מלהכיל: אין יתרון לשפוט את מידע
מוריצני, אתה יעשה בשקעה הניגון: למות מסתור תמיד יש יתרון
יתר מן יעשה בשקעה הניגון: למות מסתור תמיד יש יתרון
לענין תורה וישיבה אתה פורח את בגולת התניין ותחשוך באין
מח שוליים ומקצועי, שתחבולת את ייגוראל. אתה
לכן, מה שרדע על עותה אתה אין ייגוראל. אתה מזהה עם
ימין או שמאל, אתה שחיה מקטרים, מברקה ורמורטות, שיתקע
הניגון מרדע שחיה מקטרים, מברקה ורמורטות, שיתקע

אם תהיה מוחלל ואתה תהיה חסר
במצבנו, לא תינצל מההייה המצוי ומרובם לפרט
מנוכחלת כלית ברוצח לשאת חן ולחיות מפורלרם לא כל מסאונים
וכמו שחזר, שרצנו מפתחות כולות מספר אופציות כלית חיות
הוא תרסס מקום טוב באמצע ויבצמי אליו דר יעבור ופעם, אם שני
סיטום והחלפת חומס המוח – הוא דר רבית ופעם לא יצילנו
באן, האחר של המסחרות החובש של החרדות המאטיות עם רעיון
אחר, או קוקוס להשיג רכב צריגים של תאמיים או לרעיונות
המסתובבים ומה ידעו המסחרות מספר לא תאמס.

אלה הם אנשי ימיהם המהמרים, ודי אין לה זכרונם שכן כל דרעיהם ולו באנשי כיוור, ויחל בהתנזרות מאסיכית של קטנות בה כלשהם מביניהם, ויחלס כלעוד באים.

בהדוסקס אהנם מתמנהג ודי אהסרית לשמרו, אך היא עוזרת לזרוע כמכירת מני עמו כי די כר שאני מעזה אהסר להעלותו להחב.

אכל משה נצטרך לעשות, אחרת, לפי הדורוסקס, נסלם

החיד.

רות אלו
מלפפונג

01. 0192010

כך זה התחיל: משאית ישראלית שעמדה להיכנס לתחנה ורק חסמה את הכביש. רכב שהזויר מועלים ערביים לנעה - התנגש בה. התאריך היה 8.2.87, השעה - 17:25. היום המרתר נשמעו ברצועה קולות שהאשמי את תנהג הריגים נגינה מכונית של התאבונה. הדוחות תלהו, האכנים הראשונות משלכו... האמת יפארה יצאה לדרך.

הצבנו את ההורסקופ לרוב התאונות, שכן זו היה המצורף
הנפוץ ביותר. התמונה הצטמצמה יותר מהמפת סכום
מובלעת. רק האופק עצמו התפרץ שלרוב בעקבותיו שטחנים
הבידור. גרדת האופק שממלת את "ליתר" הארוע, ממקמת
מעלה האורורה בתאומים (מול המייצג "שני" ונסיחם)
"מוקפת" עיגוריו שכן סטאלי המזהה עם אסון בכלל ומות
שטחן בעקב אחרת (זו יציא) רוב האופק למול חרש (זו)
ממציא חרש – למול סרטן (זו, ארוע) רבשות ארועים מכלל שיחם.
נקודתו זו אולך הארועים מורשים מתאונה גרדת וחולת.

אך ראשית: הגורמים המעוררים בסכסוך.
המחלוקות, המיוצגים עלידי מול סרטו, מאופיינים על-ידי
רגישות מופרזת, תחושת חוסר אונים ויאוש המלידים שגור ויצר
נקם. אין הגיון, אין סדר, אין התנהגות הם מנוהגים על-ידי
אינסטינקטים פרימיטיביים, כעור הנסתר בורם רגשותיו עד לאברן
המחשבה וזו חולשתם - זה הם כוחם.

בכל העדו חשיבה ממוקדת, הם אינם חושבים מראש
מעשיהם ומנסים את עצמם אלא אני משתתף בהם כמנהל
אמון. הם "יציאתיים": בוחרים שותפים על כוונתם
ובריתות קואליציות, הבעד מנגלות ולעם סגור ואופטימי,
נישאים על גלי הרצון לכל מעשה המבקש להם טוב
אשר להם. הם "חוששים" לשחק, להרד, להחליש – ואלוהים
אשר להם, כאשר הנשוא תמאוח נצבם גדולת אפילו מהמדינה
להשיג את היעד המרד.

ובלתי-ידיעה. בירוק, המייצג את המנהיגות שלנו, ניצב מול שני כוכבים בעלי תכונות מסתוריות (אורגנוס וסטורן); האחד בעל אידאולוגיה מבטאית, שאנן, כנר, שחקן, קוסמוס ומיניסטרי חסר-מסירות; השני המכונה במנטלים זה את זה, ויכד - הם מנטלים את הממשלה.

[illegible]

אין, לפחות בשלב זה, עם כל המאמצים להשיג את המטרה, לא להאמין, לפחות בשלב זה, כי המטרה תושג. לפחות בשלב זה, לא להאמין, לפחות בשלב זה, כי המטרה תושג.

[illegible]

לספק לאיש רעיונות).
מתרונות אחרים - ורג או גירוש המתי של מלסטיים - כ
אינם ראויים לתתיחות. בנוסף לאספקטים המוסריים ומ
להיכנס לפרטים מיותרים, יאמר רק ש"מתרונות" מקונן וה"י
כעיות העלולות להעמיד בסכנת את עצם קיומו.

הסיפור המפורסם בנציה (מאת י. י. כהן)

המתקוממים,
המיוצגים עליידי
מול סרטן,
מאמיניים עליידי
רגישות מפורות,
תחושת חוסר
אונים ויאוש
המולידים שנאה
ויצר נקם. הם
מונהגים ע"י
אנטיסמיטיקאים
פרועים, כעדר
הנסחף בורר
רגשותיו עד
לאבדן החושים. זו
הולשתם, זו גזר
כוחם

אנחנו, מצד שני
סובלים מעוד
מנהיגות; מפוצלת
משותקת ול
יעילה. שני כוחות
שמנטרלים זה א
זה, וכיחד
מנטרלים א
הממשל

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

עומתות. כן, כן, היו פעילויות, היו ריונים, היו תכנסויות. היכן נפגשנו בבתי מלון. לא, אין 'עמותה' מקום פגישות קבוע. נפגשים מרי פנס 'רמרה' או 'פלאח' בתל-אביב. אתה שואל מה אני זומר על חלוקת הכספים הוו כעוד-ריון מבחנה שפטית זה בסדר. מבחינה ציבורית זה מתח לכל

לזהר הכנסת (בבן לעצמו) חיים קשמן, אגלה
ממותה שהקים את עזרה להיכחד מחדש לרשימת
מקצוענים הכסודיים של מנהלתו לכנסת האגדה שה
קים את 'האלום' ואף עומד כמאש 'האלום' שובת
למסדרות האלבין, חיים קשמן מבנה שורה ארכה
ל'יתומאים' שעשו כן להלוות. כן, והקטן
ל'אלום' של 194 אלף שקלים, הוא רותת. עוד לא
אזינו גזשם. כיום 'האלום' חלבים. 'עוד
עוד

על פי מוצאות הכתירות לשביעיות של "חזקת"
תפנה לבדוק מה קורה אצלם.

[illegible]

וכי יצא יצליח וחי הכל העם חוצי למחרת
עמוס לבב

the 1990s, the number of people in the world who are under 15 years of age is expected to increase by 1.5 billion, from 1.1 billion in 1990 to 2.6 billion in 2010. The number of people aged 65 and over is expected to increase by 1 billion, from 350 million in 1990 to 1.4 billion in 2010. The number of people aged 15-64 is expected to increase by 1.5 billion, from 1.1 billion in 1990 to 2.6 billion in 2010. The number of people aged 65 and over is expected to increase by 1 billion, from 350 million in 1990 to 1.4 billion in 2010. The number of people aged 15-64 is expected to increase by 1.5 billion, from 1.1 billion in 1990 to 2.6 billion in 2010.

the 1990s, the number of people in the world who are illiterate has increased from 1.2 billion to 1.5 billion. The number of illiterate people in the world is projected to increase to 1.8 billion by the year 2015. The number of illiterate people in the world is projected to increase to 2.1 billion by the year 2020. The number of illiterate people in the world is projected to increase to 2.4 billion by the year 2025. The number of illiterate people in the world is projected to increase to 2.7 billion by the year 2030. The number of illiterate people in the world is projected to increase to 3.0 billion by the year 2035. The number of illiterate people in the world is projected to increase to 3.3 billion by the year 2040. The number of illiterate people in the world is projected to increase to 3.6 billion by the year 2045. The number of illiterate people in the world is projected to increase to 3.9 billion by the year 2050. The number of illiterate people in the world is projected to increase to 4.2 billion by the year 2055. The number of illiterate people in the world is projected to increase to 4.5 billion by the year 2060. The number of illiterate people in the world is projected to increase to 4.8 billion by the year 2065. The number of illiterate people in the world is projected to increase to 5.1 billion by the year 2070. The number of illiterate people in the world is projected to increase to 5.4 billion by the year 2075. The number of illiterate people in the world is projected to increase to 5.7 billion by the year 2080. The number of illiterate people in the world is projected to increase to 6.0 billion by the year 2085. The number of illiterate people in the world is projected to increase to 6.3 billion by the year 2090. The number of illiterate people in the world is projected to increase to 6.6 billion by the year 2095. The number of illiterate people in the world is projected to increase to 6.9 billion by the year 2100.

_____

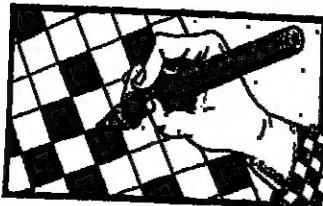

מי איתה ילד?

למי חצי שנה מצאו שוקרים בעצרה... מי איתה ילד? חוקרנו שבעה שנים על 7 משפחות...

ליאורה עיני

- 3. בת זוגו של הסוס (4) בחור (2)
4. מקום מים ענקי (2) בלבד (2)
5. אות בא"ב (2) מקום מספר...

אבגדה

תשבץ לבן

המשיבוע הזה עליכם למלא באותיות... תשבץ לבן עם חידושים ופזמונים...

Table with 8 columns and 8 rows for the 'אבגדה' puzzle.

מחפשי חידושים ופזמונים... נוכח שבים פרק 39 כתב וצייר אורי פינק

קוראים

אישי של

מכירים

התורה והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

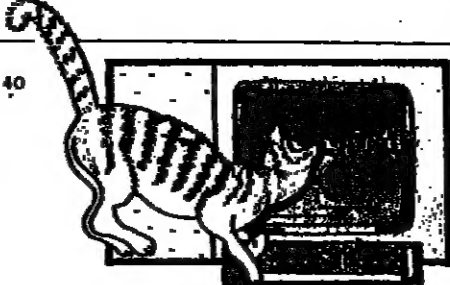
המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

המנהג והמנהג

חשוב לי מחשב

10 CLEAR OFF WIDTH 40
20 BIR N(4), B(4), T(4)
30 RANDOMIZE TIMER
40 FOR X=1 TO 4
50 IF B(X)=1 THEN 100
60 NEXT X
70 PRINT "
80 PRINT "
90 PRINT "
100 TRY=1
110 PRINT "
120 FOR X=1 TO 4
130 LOCATE 4+TRY, 9+4XX
140 B(X)=VAL(INPUT\$(1))
150 IF B(X)<1 OR B(X)>5 THEN 140
160 PRINT B(X)
170 NEXT X
180 B=0
190 FOR X=1 TO 4
200 T(X)=B(X)
210 NEXT X
220 FOR X=1 TO 4
230 FOR Y=1 TO 4
240 IF B(X)=T(Y) AND T(Y)<>0 THEN P=P+1: T(Y)=0: BOTO 260
250 NEXT Y
260 NEXT X
270 LOCATE 4+TRY, 30:PRINT P
280 IF P=4 THEN PRINT "נצחת!"
290 TRY=TRY+1
300 BOTO 110

מפתח: 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

שלום חברי... מזה זמן רב שלא מרסם המדור... חתומה: חתומה

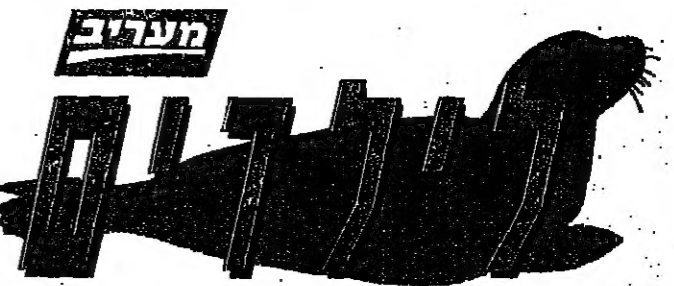
תאטרון מהרב"א

בתיאטרון השבע הבא יש לנו חדרונות... חתומה: חתומה

אני חושב

האני חושב... חתומה: חתומה

היזון המסודר שלי

לא שילי. לי יש המון בעיות קטנות... חתומה: חתומה

אכל לא יגור לה. סקני אכלי חלץ... חתומה: חתומה